

Declaracions del general Primo de Rivera.

LA LLAR DELS POBLES

Mentre algun de nosaltres els defensors de l'univers...

En les lluites de la vida i de la història, el casal propi us...

Que calin els blasfems que malparlen del particularisme i...

Però tingueu compte també a obrir una finestra al casal...

Una finestra que us posi davant els ulls el món exterior...

Els caminants de la terra, els rodons, necessiten aquests...

Sentiu l'esperec, company? Veieu l'esperec? El nostre foc...

La nostra llar està encesa. Es plena de claredat la fines...

Manifestacions del Cancellier Marx al Congrés de la Indústria i del Comerç

EL CAP DEL GOVERN DECLARA QUE CAL QUE TOTHOM SUPORTI LES CARREGUES FISCALS EXTRAORDINARIES :: LES NOVES ELECCIONS ES FIXEN PER AL 4 DE MAIG

Berlin, 14.—El Congrés de la indústria i del comerç, que...

El president de la Cambra de Comerç d'Hamburg feu constar...

Berlin, 14.—El Cancellier senyor Marx ha pronunciat un...

DECLARACIONS DEL CANCELLER ALS PERIODISTES

Berlin, 14.—El cancellier Marx ha declarat a alguns...

El cancellier afirmà que aquest Gabinet no preté de cap...

LORD CREWE SEGUIRÀ PRESENT PART EN LA CONFERENCIA D'AMBAIXADORS

Londres, 14.—A la Cambra dels Comuns el sotsecreterari del...

LES ELECCIONS SERAN EL 4 DE MAIG

Berlin, 14.—El president Ebert ha fixat la data de les eleccions...

L'exili d'En Carles Jordà

LA SORTIDA. Ahir, en el ràpid de Madrid, sortí cap a Casp, a complir la...

A l'estació de França l'acompanyaren els familiars i els amics...

L'OFICI DEL GENERAL LOSSADA

L'ofici pel qual es comunica a En Carles Jordà la pena d'exili, diu així textualment:

Dios guarde a usted muchos años. —Barcelona, 11 de marzo 1924.—El gobernador, Lossada.

DESMENTIMENT

Podem assegurar, en contra del que afirmen alguns col·legues...

La Política

CONFERENCIA A L'ATENEU

Ahí, a les set de la tarda, l'advocat senyor Lleó de las Casas donà una conferència a l'Ateneu Barcelonès...

DETENCIÓ

Ha ingressat a la presó el senyor Josep M. Cobo, publicista, secretari particular de l'ex-coronel Márquez.

En Manuel Carrasco en llibertat

Segons notícies particulars rebudes a darrera hora, el nostre amic Manuel Carrasco, ahir...

LA SITUACIÓ A EUROPA

Continua el Senat francès la discussió dels projectes fiscals. M. Poincaré ha fet un important discurs sobre el que s'ha fet per rehabilitar el franc.

El diari francès fan notar el gran ajut que s'ha rebut de l'estranger i s'assenyala la darrera Puja del franc com un record d'alça.

El Govern federal suís ha autoritzat a l'ex-Oliva per resoldre al territori mentre s'abstingui de fer política.

Des d'ara endavant i fins que no s'acordi un altre, la ciutat de Polotsk serà coneguda amb el nom de Leningrad.

El Govern britànic ha estat derrotat en una votació al Commons. Contactant a les vots de "dimissió" dels conservadors.

DE FRANÇA SI, PERO, DE TOTA MANERA...

(Del nostre enviat especial)

Paris, 10 de març. (1)

Vanint d'Alemanya, agraït pel carrer curat d'espant, París, fa olor de bonestar, aquella olor...

Optimisme? Paro xisme? Sembla efectivament que el franc baixa. Quina cosa més curiosa és això de la moneda...

Seria perfectament exagerat dir que la baixa del franc se sent ja en la vida diària.

La baixa d'ara se sentirà d'aquí a uns mesos. Ara se sent la baixa del gener. El preu de la vida correspon al preu del franc en aquell mes.

El franc baixa, però, de tota manera, el franc baixa.

La baixa del franc preocupa, naturalment, a la gent que ha de preocupar. Al francès, en el fons, li sembla mentida el que passa.

La baixa del franc preocupa, naturalment, a la gent que ha de preocupar. Al francès, en el fons, li sembla mentida el que passa.

La baixa del franc preocupa, naturalment, a la gent que ha de preocupar. Al francès, en el fons, li sembla mentida el que passa.

La baixa del franc preocupa, naturalment, a la gent que ha de preocupar. Al francès, en el fons, li sembla mentida el que passa.

La baixa del franc preocupa, naturalment, a la gent que ha de preocupar. Al francès, en el fons, li sembla mentida el que passa.

La baixa del franc preocupa, naturalment, a la gent que ha de preocupar. Al francès, en el fons, li sembla mentida el que passa.

La baixa del franc preocupa, naturalment, a la gent que ha de preocupar. Al francès, en el fons, li sembla mentida el que passa.

La baixa del franc preocupa, naturalment, a la gent que ha de preocupar. Al francès, en el fons, li sembla mentida el que passa.

La baixa del franc preocupa, naturalment, a la gent que ha de preocupar. Al francès, en el fons, li sembla mentida el que passa.

La baixa del franc preocupa, naturalment, a la gent que ha de preocupar. Al francès, en el fons, li sembla mentida el que passa.

La baixa del franc preocupa, naturalment, a la gent que ha de preocupar. Al francès, en el fons, li sembla mentida el que passa.

La baixa del franc preocupa, naturalment, a la gent que ha de preocupar. Al francès, en el fons, li sembla mentida el que passa.

La baixa del franc preocupa, naturalment, a la gent que ha de preocupar. Al francès, en el fons, li sembla mentida el que passa.

EN JOSEP PUJOL, "BOQUICA"

Ja de petits tenia per a nosaltres el nom d'En Boquica una sinistria significació, car per ponderar-nos el grau de maldat d'un subjecte, hom solia compararlo sempre amb aquell personatge: així, deien: "Es més dolent, és més murri, és més orinadat que En Boquica".

No es tractava pas, certament, d'un ésser fantàstic, inventat per "fer creure" els infants, ni era exagerada la seva funesta significació. En Boquica, segons tradició tramessa pels besavis, era un malfactor vulgar; però el fet d'haver intervingut en certs esdeveniments històrics, donava tanmateix cert interès a la seva repulsiu figura.

En Josep Pujol i Pujol, que aquest era el veritable nom d'En Boquica, va néixer a Besalú, "per oprobí de la humanitat", diu l'historiador Olot Palúzie, el 28 de setembre de 1778.

El seu pare era tragner: el feia el mateix ofici a Olot quan va esclatar la guerra amb els francesos. Aleshores va formar part de les primeres "guerrilles" que es varen organitzar per combatre'ls. Ell sabia pam a pam tots els camins de la muntanya; no hi havia recó de bosc que no conegués; era home ardit i disposat a tot. Bon auxiliador per als envaïts, podia ésser-ho també per als invasors: els francesos així ho varen comprendre i el compraren per un grat pat d'or, prestant-se ell a fer el vil paper d'espia. Descobert per les autoritats espanyoles, En Boquica va ésser portat al presidi de Tarragona, del qual aconseguí fugir, anant a oferir els seus serveis al general Lamarque, que era a l'Empordà.

Protegí pels imperials, En Boquica va ésser admes a la companyia anomenada de "Cacadors distingits de Catalunya", i també de miquelets—i coneguts del poble amb el nom de "parrots", "brillantes" i "carragrats"—creada l'any 1812, amb la missió de servir d'exploradors a l'exèrcit invasor. Formaven aquesta companyia 200 homes, comandats per En Pujol, que fou nomenat capità pel general Mathieu. Va prendre part en diverses accions importants, i fou derrotat pel baró d'Eroles a Banyoles, el 23 de juny de 1813, morint-hi un germà d'En Boquica i resultant ell mateix greument ferit.

El que havia traït els seus germans, va intentar traïr després als seus protectors, oferint al baró d'Eroles de lliurar-li el castell de Figueras, assetjat per les forces del mariscal Macdonald. Eroles va caure en el parany, trametent-li com a missatger el seu ajudant Nicolau Massanas, per tal que es posessin d'acord amb En Pujol; Navors aquest va cometre una nova feliopia, acusant En Massanas de voler-lo subornar. Aquest malfactor oficial va ésser sumariat i afusellat a Figueras, sense que pogués prevaler la seva innocència. Eroles va prometre venjar-lo.

La banda d'En Boquica va cometre tota mena de crims: no hi havia casa de camp dels encontorns d'Olot que no fos assaltada per aquells bandits. Els francesos varen captivir, se'n i els perseguiren, afusellant sense contemplacions els "parrots" que queden a llurs mans. El mariscal Suchet va dissoldre la companyia als començaments del 1814, fent presoners tots els que la componien. Sembla, però, que En Boquica va continuar gaudint de certa protecció. L'escriptor rossellonès Aragó, en una fantàstica novel·la titulada "Pujol, chef miquelets", diu haver-lo vist passejant pels carrers de Perpinyà amb els generals Suchet, Mathieu, Descaen i Lamarque, i com si això fos un honor per a ell, afegint: "Els meus ulls l'han vist, jo l'he conegut, l'he tractat; més d'una vegada hem menjat junts, jo a la seva taula, ell a la meua." Seria curiós d'estudiar la psicologia d'En Boquica a través d'aquesta novel·la.

El baró d'Eroles no va oblidar el seu ajudant Massanas. Un cop fets les paus entre França i Espanya, va aconseguir-ne l'extradició d'En Boquica.

El baró d'Eroles no va oblidar el seu ajudant Massanas. Un cop fets les paus entre França i Espanya, va aconseguir-ne l'extradició d'En Boquica.

El baró d'Eroles no va oblidar el seu ajudant Massanas. Un cop fets les paus entre França i Espanya, va aconseguir-ne l'extradició d'En Boquica.

El baró d'Eroles no va oblidar el seu ajudant Massanas. Un cop fets les paus entre França i Espanya, va aconseguir-ne l'extradició d'En Boquica.

El baró d'Eroles no va oblidar el seu ajudant Massanas. Un cop fets les paus entre França i Espanya, va aconseguir-ne l'extradició d'En Boquica.

El baró d'Eroles no va oblidar el seu ajudant Massanas. Un cop fets les paus entre França i Espanya, va aconseguir-ne l'extradició d'En Boquica.

El baró d'Eroles no va oblidar el seu ajudant Massanas. Un cop fets les paus entre França i Espanya, va aconseguir-ne l'extradició d'En Boquica.

El baró d'Eroles no va oblidar el seu ajudant Massanas. Un cop fets les paus entre França i Espanya, va aconseguir-ne l'extradició d'En Boquica.

El baró d'Eroles no va oblidar el seu ajudant Massanas. Un cop fets les paus entre França i Espanya, va aconseguir-ne l'extradició d'En Boquica.

El baró d'Eroles no va oblidar el seu ajudant Massanas. Un cop fets les paus entre França i Espanya, va aconseguir-ne l'extradició d'En Boquica.

Full de dietari

EL PRINCEP DE GALLES ES FOTOGÈNIC

Abans de tot, un aclariment. Què vol dir fotogènic? Els nombrosos lectors que coneixen el significat d'aquesta paraula, no massa vells en el llenguatge corrent i no incorporats encara a cap diccionari, ja excusaran la nostra pedanteria. Ens horroritzem d'escriure sobre temes banals, amb paraules no entenedores. Kant, potser potser tenia dret d'ésser obscür i difícil. Un periodista, com nosaltres, no, per l'amor de Déu.

Des del punt de vista etimològic, tenim que... però tal vegada fóra imprudent que entrem en el terreny de l'etimologia. Ens restem obligats a descompondre el mot fotogènic en dues rels, una de les quals, almenys, és sumament perillosa en el nostre llenguatge nadiu.

Es sufficient de dir que fotogènic, ara com ara, vol dir apte per a ésser filmat. Diem que un home és fotogènic quan aquest home té uns trets que impressionen fortament i agradablement la placa sensible.

A París fa poc donaven un vodevil titulat: "Ma femme est photogénique". Amb aquesta dita hom no atribuïa cap vici lleig a la senyora en qüestió; hom feia constar, simplement, que la senyora en qüestió posseïa unes faccions excel·lents per ésser reproduïdes pels procediments fotogràfics.

Afegeix, completant aquesta informació que gratuïtament oferim als nostres lectors, que hi ha dones bellíssimes que no són fotogèniques i, per contra, n'hi ha de ben lletges que posseeixen aquest dot en grau màxim. De manera que dir a una dona: "Senyora, sou molt fotogènica", no és sinó un compliment relatiu, que ha d'ésser administrat amb precaució i en casos molt determinats.

Em sembla fer una bona obra divulgant aquests coneixements, ara que el disseny de consagrar-se a l'art silencios fa estralls, com una veritable epidèmia.

Mireu si en fa, que el mateix príncep de Galles, que ha batut el record dels capgrilles en els certàmens lípics, ha volgut saber si era o no era fotogènic. Ha anat a un estudi situat als afores de Londres i ha representat una escena. Duen els que el varen acompanyar, que el príncep estava neguitós com un veritable principiant i molt intrigat per escatir si el seu físic resultava simpàtic a la pantalla, si havia donat als seus gestos la lentitud convenient... L'experiència ha estat decisiva. El príncep de Galles és fotogènic.

El diari "Excelsior", on he trobat aquesta notícia, diu que per aconseguir el príncep, que s'hauria estimat més no ésser fotogènic a fi d'evitar la seva recança, el metteur en escena li féu remarcar que per a un futur monarca és tanmateix important de posseir aquesta qualitat. La majoria dels súbdits no el coneixerà personalment, sinó a través del cinema.

El metteur té raó. A més a més, li podria dir que en aquest món, tan ple de trontolls, no convé mai especialitzar-se massa. De vegades l'apetitú que ens ha semblat més inicial en un període de la nostra existència, en l'altre esdevé la pedra angular de la nostra salvació. El príncep de Galles podria ésser Jocelyn o actor de cinema; és trist que no pugui lliurar-se del tot a cap d'aquestes dues vocacions o bé combinar-les, guix que liur combinació és possible. Però, al capdavall, quina cosa li fa d'ésser un gran perfecte i de posseir una figura fotogènica?

El diari "Excelsior", on he trobat aquesta notícia, diu que per aconseguir el príncep, que s'hauria estimat més no ésser fotogènic a fi d'evitar la seva recança, el metteur en escena li féu remarcar que per a un futur monarca és tanmateix important de posseir aquesta qualitat. La majoria dels súbdits no el coneixerà personalment, sinó a través del cinema.

El metteur té raó. A més a més, li podria dir que en aquest món, tan ple de trontolls, no convé mai especialitzar-se massa. De vegades l'apetitú que ens ha semblat més inicial en un període de la nostra existència, en l'altre esdevé la pedra angular de la nostra salvació. El príncep de Galles podria ésser Jocelyn o actor de cinema; és trist que no pugui lliurar-se del tot a cap d'aquestes dues vocacions o bé combinar-les, guix que liur combinació és possible. Però, al capdavall, quina cosa li fa d'ésser un gran perfecte i de posseir una figura fotogènica?

El diari "Excelsior", on he trobat aquesta notícia, diu que per aconseguir el príncep, que s'hauria estimat més no ésser fotogènic a fi d'evitar la seva recança, el metteur en escena li féu remarcar que per a un futur monarca és tanmateix important de posseir aquesta qualitat. La majoria dels súbdits no el coneixerà personalment, sinó a través del cinema.

El metteur té raó. A més a més, li podria dir que en aquest món, tan ple de trontolls, no convé mai especialitzar-se massa. De vegades l'apetitú que ens ha semblat més inicial en un període de la nostra existència, en l'altre esdevé la pedra angular de la nostra salvació. El príncep de Galles podria ésser Jocelyn o actor de cinema; és trist que no pugui lliurar-se del tot a cap d'aquestes dues vocacions o bé combinar-les, guix que liur combinació és possible. Però, al capdavall, quina cosa li fa d'ésser un gran perfecte i de posseir una figura fotogènica?

El diari "Excelsior", on he trobat aquesta notícia, diu que per aconseguir el príncep, que s'hauria estimat més no ésser fotogènic a fi d'evitar la seva recança, el metteur en escena li féu remarcar que per a un futur monarca és tanmateix important de posseir aquesta qualitat. La majoria dels súbdits no el coneixerà personalment, sinó a través del cinema.

El metteur té raó. A més a més, li podria dir que en aquest món, tan ple de trontolls, no convé mai especialitzar-se massa. De vegades l'apetitú que ens ha semblat més inicial en un període de la nostra existència, en l'altre esdevé la pedra angular de la nostra salvació. El príncep de Galles podria ésser Jocelyn o actor de cinema; és trist que no pugui lliurar-se del tot a cap d'aquestes dues vocacions o bé combinar-les, guix que liur combinació és possible. Però, al capdavall, quina cosa li fa d'ésser un gran perfecte i de posseir una figura fotogènica?

El diari "Excelsior", on he trobat aquesta notícia, diu que per aconseguir el príncep, que s'hauria estimat més no ésser fotogènic a fi d'evitar la seva recança, el metteur en escena li féu remarcar que per a un futur monarca és tanmateix important de posseir aquesta qualitat. La majoria dels súbdits no el coneixerà personalment, sinó a través del cinema.

El metteur té raó. A més a més, li podria dir que en aquest món, tan ple de trontolls, no convé mai especialitzar-se massa. De vegades l'apetitú que ens ha semblat més inicial en un període de la nostra existència, en l'altre esdevé la pedra angular de la nostra salvació. El príncep de Galles podria ésser Jocelyn o actor de cinema; és trist que no pugui lliurar-se del tot a cap d'aquestes dues vocacions o bé combinar-les, guix que liur combinació és possible. Però, al capdavall, quina cosa li fa d'ésser un gran perfecte i de posseir una figura fotogènica?

EL TEXT DESTINAT A AQUESTA PÀGINA HA PASSAT PER LA CENSURA

BORSA MATI				BORSA NIT				Dividends estrangeres				BORSA DE MADRID				BORSA DE PARIS				CANVI DE L'OR				MERCAT DE COTONS																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																														
	Obrs	Alt	Baix	Tanca	Obrs	Alt	Baix	Tanca																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																														</

GASETA BARCELONINA

Sants d'avui: Sacaries, papa; Ramon, abat; Santes Madrona i Lucrécia, verges i màrtirs.

NOTA NECROLOGICA

ENTERRAMENTS PER AVUI MATI

Lluís Tordell-Spar Puigoriol, de 62 anys, Rambla del Prat, 3, segon, al cementiri Nou. A dos quarts de deu.

Mercè Anglil Oliva, de 14 anys, Paloma, 28, al cementiri Nou. A les deu.

Sabina Pascal Rius, de 74 anys, Mercaders, 36, segon, al cementiri Nou. A les deu.

Antoni Bertran Bonafont, de 60 anys, Sant Marius, 15, al cementiri de Sant Gervasi. A les onze.

Enriqueta Teixidó Genoveva, de 23 anys, Sant Alexandre, 24, al cementiri d'Horta. A dos quarts de deu.

Carme Aguilà Mateu, d'un mes, Menéndez Pelayo, 56, segon, al cementiri Nou. A les vuit.

Amèlia Ruiz Cogoles, de 46 anys, Sant Bertran, 10, segon, al cementiri Nou. A les vuit.

Consol Bernat Rico, d'un any, Corretger, 8, primer, al cementiri Nou.

Josep Gubell Fabré, de 6 mesos, Vidriera, 14, segon, al cementiri de Les Corts. A dos quarts de deu.

Josep Jorquera Garcia, de 8 mesos, Mònac, 11, primer, al cementiri Nou.

Joan Busquets Cozaz, de 69 anys, Sant Pau, 19, al cementiri Vell. A les onze.

Joaquim Monfort Puig, de 10 mesos, Sant Roc, 9, segon, al cementiri Nou. A les vuit.

TARDA

Ramon Ros Buruelt, de 66 anys, Atlàntida, 22, al cementiri Nou. A dos quarts de quatre.

Victòria Ferrer Pomaeda, de 57 anys, València, al cementiri Nou. A les quatre.

Mercè Caballer Pallarès, de 60 anys, Muntaner, 77, al cementiri Nou. A les tres.

Pere Casals Bonastre, de 67 anys, Corts Catalanes, 456, al cementiri Vell. A les quatre.

Rosa Borrell Castelló, de 73 anys, Trafalgar, 5, al cementiri Nou. A les dues.

Andreu Vidal Company, de 70 anys, Mitjà de Sant Pere, 43, al cementiri Vell. A les dues.

Josep Virgili Vidella, de 72 anys, Enric Granados, 32, al cementiri Vell. A les quatre.

Ramon Estruch Peruchó, de 65 anys, Sant Vicenç, 21, al cementiri Nou. A les quatre.

FUNERALS

Na Maria dels Dolors Badia i Marasme de Riera. Morí el dia 11 del corrent. Avui, a les deu, a Santa Maria de Marató.

En Joan Ribé Albà. Morí el dia 29 de febrer. Avui, a dos quarts d'onze, a Sant Jaume.

Na Carme Marraco i Díaz. Morí el dia 23 de febrer. Avui, a les deu, a la Casa de Caritat.

INTENT DE SUBORN BARATO

Al carrer de Nàpols fou detingut Josep Solà Salvany, el qual es dedicava a prendre blat de moro dels carros que passen per allí.

Mentre era dut a la delegació per una parella de guàrdies de seguretat els digué que si el deixaven anar els donaria dues pessetes!

MARFULL

RAMBLA DE CATALUNYA, 121

Gran assortit en camises, pijames, colls

DETENCIONS

Va ésser detingut el zofer Alfred Garcia Pérez, que guiava el camió que va xocar amb un tramvia a la Ronda de la Universitat i que de moment està desaparegut.

Després Cabedo i Oscar Cabedo, que estaven reclamant el dret de la Barcelona.

i de l'Hospital, respectivament. Lluís Calvo ha denunciat que Félix Sanmartín, que és a la presó, li escrigué cartes amenaçant-lo de mort si no li donava una quantitat que necessitava per pagar l'advocat defensor.

El Banc de Catalunya ha presentat una denúncia per estafa contra un advocat que hi presentava una lletra falsa.

COLLS ALBERT, sda Indestructibles; no s'arruïna

LA NOVA CASA DE CORREUS

Segons diuen alguns diaris, el tinent coronel senyor Alvaré de la Campa va manifestar que en la seva darrera reunió la Junta de la nova casa de Correus havia acordat que les obres de construcció s'acabin l'any 1924 i que per aconseguir-ho s'activin tot el possible.

També va acordar-se que les parets siguin de mà d'obra.

Continua la degustació gratuïta de

BOVRIL

(L'aliment que dona força)

A l'acreditat establiment dels senyors V. FERRER i Cia., plaça de Catalunya, núm. 12.

DENUNCIANT DETINGUT

Francese Molina Larroja va denunciar abans d'ahir a la policia que acabaven de robar-li una cartera mentre l'home baidava mirant-se una pel·lícula.

En donar-se curs a la denúncia es va comprovar que es tractava d'un reclamant per estafa a Tortosa. Va quedar als calabossos del jutjat.

Dr. MONTANA. Afeccions a la pell i cabell. Corts Catalanes, 539, acarlí, pral.

CAL RESPECTAR L'AUTORITAT

Per haver mancat al respecte de paraula i obra a uns guàrdies de seguretat, al cine Principal de Gràcia, va ésser detingut Miquel Grau Picó, el qual ha estat posat a disposició de l'autoritat militar.

Sant Josep-Presents

Llibreria Subirana - Portaferrissa, 14

AMENACES DE MORT

Per part d'Emili Creus Dengueras ha estat denunciat el subdit italià Joan Spretzaco Invernizzi que l'havia amenaçat de mort per qüestions del treball al taller on treballaven junts.

CONSELL DE GUERRA

S'anuncia per a molt aviat la celebració d'un Consell de guerra ordinari de plaça que ha de veure i fallar la causa instruída contra alguns paissans que se suposa es troben complicats en l'assalt a la Caixa d'Estalvis de Terrassa.

JOIES, VERITABLE OCAIO

En la regió reglamentària celebrada pel Gremi de Patrons Decoradors en guix, es procedí al renovament de càrrecs en el Consell directiu, essent elegits els mateixos senyors que el formaven, o sia: Josep Palmarès, president; Vicenç Ramon, vicepresident; Josep Arpa, secretari; Ramon Martí, tresorer; Ramon So-

gas, comptador; vocals: Joan Plaxals, Josep Torres, Antoni Sogas. Per cobrir una vacant fou elegit En Francesc Perales.

MARFULL

RAMBLA DE CATALUNYA, 121

Camises, Pijames a mida

INSTITUT DE CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR DE LA DONA

Secció Permanent d'Educació i Instrucció. — Queda oberta la inscripció per al Quart curs de dactilografia, que serà tancada el dia 29 a les vuit del vespre.

Secció Permanent de Biblioteca circulants i pública. — Diumenge, a les onze, sessió mensual de lectura comentada: "La llegenda".

Secció Permanent de Religió i Culte. — Diumenge, a les vuit, Missa resada de Comunió. Acaben els exercicis dels set diumenges en honor de Sant Josep. Dimecres, dia 19, festivitat de Sant Josep, a les vuit, Missa cantada de Comunió general.

Secció Permanent de Relació i Treball. — Diumenge, a les onze, el senyor Francesc de P. Ribelles donarà una conferència amb el tema: "Ideja de l'ètica pràctica". Es recomana l'assistència a totes les associades taquígrafes.

HOTEL RESTAURANT BLAU

LES FONTS DE TERRASSA (al peu del balneari)

Excepcional menú per a banquets i lunche

TELEFON CENTRAL 11: GARATOE

La Penya Muntanya ha organitzat un festival per a demà, diumenge, a la nit, el qual tindrà lloc al Teatre Escola. representant-se la comèdia en dos actes "A la llum de València", sota la direcció del senyor F. Figuerola, i interpretada per la senyoreta Ribes i els senyors Barres, Borrells, Gratacós, Argemí, Caderch i Bonavia.

La segona part la comprendrà un recital de cant a càrrec de la celebrada soprano Josepa Blanch, acompanyada al piano pel mestre J. Vidal Nunell, i una exhibició de balls per la parella Solanes.

Finalitzarà la festa amb un lliut ball de jazz-band.

Durant i després del desmamar, uson

PURE PERMANYER

CLASSE DE CUINA POPULAR

Dies feiners de vuit a nou del matí. Llista de la setmana:

Dilluns, bullidura a la Marsellesa. Dimarts, Petxines a la "Gustave". Dijous, Mousseline a la Dubarry, patates "Darfina".

Divendres, Galantina de peix. Dissabte, Puding Emperadriu.

AVIS: Poden assistir a aquestes lliçons totes les que ho desigint, tant si són com no sòcies de l'Institut, satisfent 0'25 pessetes, abans d'entrar a la classe.

Els famosos Colls Albert han estat posats a la venda a Espanya

EXPOSICIO D'ART

Avui, a les cinc de la tarda, s'inaugurarà al Saló Parés l'exposició d'esclatres i pintures dels artistes senyors Jaume Duran i J. Castellanes.

L'exposició estarà oberta fins al dia 28.

CONFERENCIA

La conferència que havia de donar avui, dissabte, En Guillem Busquet, de la Secció d'Arquitectura del Centre Excursionista de Catalunya, ha estat ajornada fins a nou avui, a causa de l'estat de salut del dit senyor.

Demaneu colls Albert; no s'agiten

LLET DECOMISADA

Dos inspectors de la Junta de Proveliment, acompanyats per dos veterinaris municipals, procediren ahir al matí, a l'estació

del Nord, a un detingut reconeixement de la llet, que, per al consum públic, arriba de diverses poblacions i masies dels voltants. La inspecció que es va realitzar amb el més gran escrúpul, va donar per resultat que es decomisà 592 litres de llet impròpia per al consum, essent lliçada a la claveguera. Com en altres ocasions, el públic va col·laborar espontàniament en l'ardua tasca efectuada pels inspectors, ja que varen examinar-se uns 12.000 litres de llet.

L'operació va portar-se a cap amb el menys de molestia possible per als receptors i sense protestes ni incident de cap mena.

Sant Josep

El millor obsequi el trobareu a la

CASA CUYAS - Portal de l'Angel, 11 i 13

Material Fotogràfic i Cinescopes

Tal com es va anunciar, la Societat Astronòmica d'Espanya i Amèrica celebrà avui, dissabte, el primer dels actes científics que figura en el programa acordat pel curs de 1924.

Consistirà en una conferència a càrrec d'En Josep Comas i Solà sobre l'"Evolució de les estrelles", il·lustrada amb una interessant sèrie de projeccions lluminoses. L'acte, que serà públic, se celebrarà a l'Ateneu Barcelonès (carrer de la Canuda, 6), a les set de la tarda.

RESTAURANT ROYAL

Saló de Te

cada dia de desamb de 5 a dos quarts de 8, i dinar a l'americana, de 9 a 11.

En la darrera sessió celebrada pel Cercle Artístic va acordar concórrer col·lectivament a l'Exposició de Belles Arts que se celebrarà a Madrid la primavera que ve.

La Junta de govern ho assabenta a tots els artistes catalans, sòcis o no sòcis d'aquest cercle, i els invita a concórrer amb la tramessa de les seves obres a l'esmentada Exposició, complent-se a manifestar-les que el Cercle Artístic organitza la tramessa, corrent pel seu compte el pagament de la meitat de les despeses que s'ocasionin als que siguin sòcis.

COLLS ALBERT, aspecte de pianists

MORT D'UN SINDICALISTA

FERIT A CONSEQUENCIA DEL TIROTEIG AL CARRER DE BLAY

A l'Hospital Clínic ha mort el sindicalista Gregori Superbiol Baigorri que va resultar ferit el dia 24 del passat febrer, en ocasió del tiroteig que va sostenir amb la policia al carrer de Blay.

Moneders i Carteres

per a St. Josep. Casa Perelló, Pi, 7, bis, Sucoarsal, Petritxol, 17. Fabrica d'articles de pell.

SUICIDI

A les quatre de la tarda un individu que no ha pogut ésser identificat va llançar-se des de la plaça de Letamendi a la via del ferrocarril, essent esquarterat per un tren descendent de Sans.

A L'ASIL DEL PARC

A l'asil del Parc ha mort l'asilat Antoni Amorós Regall, de setanta anys, natural de Lleida.

LA PINACOTECA

EXPOSICIO PERMANENT

Entrada lliure

LA GOGAINA

Continuant la persecució dels traficants clandestins d'estupeficients, la policia practica un registre a una casa del carrer de Nenades Pelayo, en la qual habita un subjecte que es

dedica al tràfic clandestí de cocaïna i de morfina, i del qual se sap que havia adquirit recentment vint-i-tres quilos dels dits tòxics.

El registre no donà resultat, i el llogaler no pogué ésser detingut per estar absent de Barcelona.

RESTRENYIMENT

per combatre'l i curar-lo, recomanen emenacions mèdiques

JALEA MADRONO

Colmadors i Drogueries. Dipòsit, J. Fonollada Serra, Comerç, número 38

ROBATORI A UN MAGATZEN

AL CARRER DE BALMES

A la casa que ocupa la raó social Antoni Puig i Companyia, S. en C., al carrer de Balma, es cometé un robatori d'importància.

Els lladres penetraren en el dit establiment, fent un forat a la paret, i s'endugueren disset peces de teixit valorades en 3.000 pessetes, 246 canxes de diversos tamany i colors, valorades en 5.200 pessetes, i joies i objectes i metallis per valor de 1.050 pessetes.

Del robatori se'n donà compte a la policia, la qual fa recerques per detenir els autors.

MARFULL

RAMBLA DE CATALUNYA, 121

Camiseria fina al detall

CONTRA LA GENT DE MALA VIDA

Per evitar que la gent de mala vida cometí malifetes als barris baixos del districte de les Drassanes, la policia i una ronda del soment transiten pels carrers on es desenrotllaren els darrers atracaments.

Aquestes disposicions de la "Jefatura" de policia s'aniran ampliant d'acord amb la guàrdia, amb l'objecte d'evitar que ocorrin nous atracaments, i al mateix temps per cercar la manera de deixar net aquell districte de gent indesitjable.

Per anar còmode useu COLLS ALBERT

COM CADA DIA

Fa uns dies que ja no publicàvem les mossagades dels gossos. No és pas que els animals domèstics hagin cessat la seva exemplar persistència agressiva; és que la manca d'espai no ens permetia d'encabir detalladament tants llurs víctimes.

Avui direm només que el gràfic de la seva activitat diària marca una persistent progressió, un xic esglaïadora.

BARALLES

En sortir, abans d'ahir a la matinal, del Teatre Principal de Gràcia, van haver-hi qüestions entre diversos assistents. Acabaren a cops de puny i Miquel Picó Garcia fou assitit al Dispensari.

Sant Josep

Darrera producció de l'escultor J. Llimona. L'original s'exposa avui a la LLIBRERIA SUBIRANA, Portaferrissa, 14. Reproduccions des de 250 pessetes.

LES DIVERTIDES ESCENES CIUTADANES

Ahir a migdia Maria Miralles Masoliver anava pel carrer de Ferran brandant de banda a banda; el mateix temps cantava, alegrement.

El mateix feia a la Via Lletana Jacint Albertí Cugat.

Sembla que havien begut un xic massa.

Tots dos foren portats al quarter.

I ELS LLADREGOTS ES FEREN ESCAPOL

Abans d'ahir a la matinal, al carrer de Montalegre, uns lladregots entraren a un corral on hi havia molta aviram. En intentar cometre el ro-

batori, les gallines feren gran esvalot; va adonar-se'n el vigilant i disparà diversos trets; acudiren d'altres vigilants i serenos, guàrdia civil, policia, i s'oïren nombrosos trets. I en apaivagar-se l'entusiasme col·lectiu... els lladregots ja no hi eren.

La Cartoixa de Sevilla

Rambla de Catalunya, 13. Telèfon 3812 A. Gran assortit en Fayences i Orfebreria.

ACCIDENT DEL TREBALL

Treballant a un pou del Metropolità, del carrer Consell de Cent, l'obrer Francesc Balastegui caigué, causant-se una ferida contusa al peu esquerre.

Avui, a les deu de la nit, el Foment de la Sardana de Barcelona celebrà una ballada de sardanes a la Sala Empordanesa, carrer del Pi, número 11, que anirà a càrrec de la coneguda cobla "Els Montgrins", de Torroella de Montgrí.

PA DE LUXE

PARIS. — Tipus Richelieu

Diàriament a les 11 del matí i a les 5 de la tarda

Llibreria, 3.

Passeig de Gràcia, 7

Plaça de Sant Miquel, 3, Gràcia

Utilitzeu el nostre Carnet de tiquets

Novíssim sistema de venda al detall

PER FICAR-SE A REDEMPTOR

Al carrer del Paradís, la parella Francesc Gil Garcia i una noia de vint anys, van promoure un gran escàndol. En intentar detenir-los un guàrdia, el transeünt Joan Alejandre va defensar els minyons i per insult a l'autoritat també fou portat a la Delegació.

Esplèndid assortit en safates per a còpes en totes mides, estils i decorals, a les cristalleries de Lluís Inglada, Rambla de les Flors, 8, i Ronda de Sant Antoni, 5.

Comas i Cia. CTA

Passeig de Gràcia, 2

Ronda de Sant Pere, 1

Telèfon: 4592 A

CAMISERIA, SASTRERIA, CAPELLERIA

Presenta Sant Josep

Nous models en BOSSES, PARAIGUES, BASTONS, PETAQUES, PIPES, CARTES, etc., etc.

Gran assortit en corbates, abrics mig temps i vestits esport confeccionats

S'empaperen habitacions a 15 pessetes. Font de Sant Miquel, 4. Darrera de la Casa la Ciutat.

LLUIS MASSOT I BALAGUER-Advocat

ha traslladat el seu despatx al carrer de CLARIS, núm. 74, 1er (entre Aragó i València)

Hores de despatx: de 4 a 6

Dr. BREMON

ha traslladat el seu despatx RAIGS X al carrer de Balmes, núm. 102, pral. — De 4 a 6

PIANOS MARISTANY

SUBLIM MARCA

PLAÇA DE CATALUNYA, 16

PIANOS - AUTOPIANOS - ROTILLOS

VENDES AL COMPTAT I A TERMINIS LLOQUENS

FILLS DE F. MAS SARDÀ

BANQUERS

Rambla del Centre, núm. 1

Devant del Gran Teatre del Liceu

Negociem els cupons Deutsches de l'Estat venciment 1 d'abril

La derrota del Govern sense importància: Els conservadors no es cansen de citar "d.m.ssió"

Londres, 14.—En la sessió d'ahir de la Cambra dels Comuns el Govern presentà una ordre del dia sol·licitant que la Cambra continués després de les onze la discussió del pressupost de l'exercici.

Aquesta rebuïa la proposició, per 134 vots contra 207.

Aquesta derrota fou acollida pels conservadors als crims de "dimissió", "dimissió". No obstant, el senyor Mac Donald declarà que el Govern no considerava vital aquesta qüestió, i, per tant, aquesta derrota no portaria la dimissió del Gabinet.—Havas.

ELS CONSERVADORS VOTEN AMB EL GOVERN EL PRESSUPOST PER A L'EXERCICI

Londres, 14.—En la sessió d'ahir de la Cambra dels Comuns rebuïa per 134 vots contra 207 una moció sobre les previsions del pressupost per a l'exercici, relatives al retir dels oficials.

Alguns laboristes votaren contra el Govern, però aquest pogué evitar una segona derrota gràcies a un ajut dels conservadors.—Havas.

VOTACIÓ D'UNA LLEI SOBRE LES COTITZACIONS ALS SINDICATS

Londres, 14.—Càmbra dels Comuns.—La Cambra ha adoptat per 212 vots contra 129 vots una proposició de llei prohibint als diversos Sindicats l'aplicar a diferents objectes polítiques una part de les cotitzacions dels seus membres, quan aquests declarin per escrit que rebutgen l'emprament de les dites cotitzacions als esmentats fins.

El senyor Clynes havia sostingut la proposició de llei personalment, doncs el Govern no havia declarat que se'n desinteressava.—Havas.

LES DESPESSES DE LA MARINA ANGLESA

Londres, 14.—Les previsions oficials en matèria del pressupost de despeses de la Marina es calculen en 55 milions 800 mil lliures esterlines, el qual significa una reducció de dos milions 200 mil lliures esterlines sobre l'exercici precedent.—Havas.

ELS MINISTRES ANGELOS NO ACCEPTEN LES PROPOSICIONS DELS PATRONS

Londres, 14.—La Conferència de ministres ha declarat inacceptable les proposicions patronals i ha recomanat al Govern l'adopció d'un projecte de llei sobre el salari mínim.

La Conferència ha estat ajornada fins al dia 26 del mes actual.—Havas.

VAGA SOLUCIONADA

Londres, 14.—Els transportistes de ferrocaril, actualment en vaga, han decidit reprendre el treball dilluns que ve.—Havas.

El Consell Federal suís concedeix el dret de refugi a l'ex-califa Abdul Medjid

París, 14.—Comuniqueu de Ginebra al "Petit Parisien" que el Govern federal ha informat al califa Abdul Medjid que l'autoritzava per residir a Suïssa sota el compromís d'abstenir-se de participar en la política.—Havas.

PERSIA CAP A LA REPUBLICA

Londres, 14.—Comuniqueu d'Allahabad al "Times", que segons despatxos de Teheran, la campanya a favor de la república de Persia prossegueix en bones condicions, especialment a províncies, on la propaganda contra el Xa i la dinastia és activíssima.—Havas.

ASSASSINAT DEL MINISTRE DE JUSTICIA DE MESOPOTAMIA

Londres, 14.—Els diaris publiquen un despatx d'Angora dient que Taurfik-paşa, ministre de Justícia del Govern de Mesopotàmia, ha estat assassinat.—Havas.

EL REI HUSSEIN ACCEPTA L'OFERIMENT DEL CALIFAT

Londres, 14.—Telegrafia de Jerusalem a l'Agència Reuters que el rei Hussein ha acceptat l'ofertament que li ha estat fet pels delegats de Palestina nomenat-lo Califat.—Havas.

CAP A L'ORGANITZACIÓ D'UNA LLIGA DE DEFENSA DEL FRANC BELGA

Brusselles, 14.—L'ex-ministre de Finances, M. Levir, conferència amb el Rei. La conferència versà, segons els diaris, sobre el projecte de M. Levir d'organitzar una Lliga de defensa del franc belga.—Havas.

ALS EE. UU.

Els fracassos de la lluita contra la llei seca

Un vaixell anglès contra-bandista incautat

Nova York, 14.—Les autoritats de Marina s'han incautat, sota el nom de "Ordine", a bord del qual es portava una quantitat de whisky que ha estat evaluada en deu mil dòlars.

Agents encarregats de la repressió del frau es posaren en contacte, sense donar-se a conèixer, amb vuit mariners del vaixell, els quals consentiren en vendre's whisky, essent delinqüents quan s'havia fet la venda.—Havas.

EL NOU MINISTRE DE MARINA NORDAMERICANA

San Francisco de Califòrnia, 14.—El senyor Curtis S. Wilbur, conseller del Tribunal Suprem de Justícia de Califòrnia, anuncia que ha acceptat el lloc de secretari del Departament de Marina, vacant per dimissió del senyor Denby.—Havas.

Després de tant d'esperança, Poincaré al Senat francès

El President del Consell parla de's pagaments d'Alemanya La discussió sobre els decrets-leis: L'ajut financer aïçat i els baixistes alemanys i austríacs: L'alça del franc

París, 14.—El senyor Berenger acaba dient que els francesos tenen dret a exigir que el nou esforç que se'n sol·licita sigui provisional i duri tan sols mentre França recobra el més aviat possible la situació de què la feia creditora el valor dels seus soldats.

A continuació parla el senyor Poincaré, el qual recorda la violenta ofensiva més política que financera que a darrers de gener es feu contra el franc, en uns moments en què els treballs dels pèrits s'aiguaven favorables a França.

El consell de la República a Nuremberg ja havia anunciat la manobra, la qual tenia per objecte obligar a França a evacuar la Ruhr. Fa després al·lusió a les mesures adoptades contra els especuladors, i diu que s'ha de vèncer els derrotistes, incumbint al Senat posar-se al davant de la defensa del franc, per a la qual cosa cal abans que tot posar confiança en els recursos i en l'esforç de França. És possible que el franc pugés si caigués l'actual Govern, però després es tocarien les conseqüències. Un Parlament amb un nou Govern no admèria cap retrocés en la política francesa.

Manifesta després Poincaré que els balanços comercials de França milloren constantment i que la reconstitució de les indústries a les regions alliberades aporta un suplement de riquesa cada dia més creixent. Per tant, tota inquietud en el terreny econòmic seria un sacrilegi.

Afegeix que fins a l'estranger constaten el procés ascendent dels ingressos i la reducció de les despeses militars, però afegeix que el pressupost francès de despeses recobrades s'equilibra tan sols gràcies a un emprènt. En efecte, això és cert, ja que les dites despeses van a càrrec del Reich, i el contribuent francès no hauria de suportar-les ni en concepte de provisionals. Poincaré recorda després els esforços que ha fet França per detenir la suposada insolència d'Alemanya, i insisteix sobre la conveniència que el Senat contribueixi a posar la situació en clar, abstenint-se de tota classe de personalismes per a no pensar sinó en la necessitat de defensar el franc.

Exposa després els resultats de l'ocupació de la Ruhr, i fa constar que els ingressos del passat any de 1923 elevaren a 1.645 milions de francs, mentre que les despeses totals ascendien tan sols a 968 milions. Els ingressos de l'any actual s'eleva a 4.000 milions de francs paper, i les despeses, fins incloent-hi les d'ocupació, eleven tan sols a 1.000 milions, deixant 3.000 disponibles per a les reparacions.

Fa ressaltar que l'ocupació és no tan sols una manera d'obligar a Alemanya a complir els seus compromisos, sinó també una garantia molt productiva. Obrem en nom i compte dels aliats i recobrem per a nosaltres únicament la part que ens correspon, o sigui el 52 per 100, però no acceptarem que es canviïn les actuals garanties per altres de menys productives.

Afegeix Poincaré que les relacions entre França i els aliats són excel·lents, i que les cartes de Mac Donald ja testimonien l'absoluta lleialtat d'Anglaterra. Els Estats Units han donat també proves d'amistat a França enviant representants seus per al Comitè de pèrits. Itàlia ha votat sempre amb França, i el nou Govern belga tractarà totes les qüestions enterament d'acord amb nosaltres. En la situació internacional, res no justifica, doncs, l'actual crisi del canvi.

Acaba dient que, quan seran votades les mesures financeres preconitzades pel Govern, França haurà demostrat la seva aptitud per reconstruir-se, i que sap sacrificar-se per realitzar la seva situació després de la guerra, de la qual ella no fou la responsable. França aportarà així una nova contribució al progrés universal en bé de la humanitat.

La discussió continuarà avui.—Havas.

París, 14. (Sessió del Senat).—Després de la intervenció del senyor De Jouvencel, acaba la discussió general i el Senat passa a discutir l'artículat.

Sobre l'artíclel primer relatiu als decrets-leis, el radical social senyor Renaudie exposa que el decret demanat pel president del Consell no són reglamentaris.

Aquests decrets-leis substitueixen les lleis. L'orador demana, per això, que el president del Consell renunciï als tals decrets-leis.

Després d'una intervenció del senyor Flaisièrres, socialista, que demana també al senyor Poincaré la renúncia als decrets-leis, el Senat suspèn la sessió i a petició del senyor Poincaré que desitja contestar extensament als oradors, es decideix reprendre-la a les 4 de la tarda.

París, 14.—La sessió del Senat es repren a les 4 i deu minuts i immediatament el president del Consell, senyor Poincaré, puja a la tribuna i parla dels decrets proposats anomenats Decrets-leis.

El senyor Poincaré demostra que l'ètica dels esmentats Decrets-leis a

Després de tant d'esperança, Poincaré al Senat francès

Londres, 14.—Els diaris anuncien que l'administració russa de Correus ha comunicat al ministeri anglès de Comunicacions que la ciutat de Petrograd s'anomenarà d'acord amb el nom de Leningrad.—Havas.

RIKOV A LONDRES?

Londres, 14.—S'assegura que el president de Rússia senyor Rikov es troba a aquesta capital de rigorosa incògnita.—Havas.

L'ALÇA DEL FRANC I ELS ESPECULADORS A LA BAIXA

Viena, 14.—Els diaris diuen que el total de francs jugats al descobert pels especuladors estrangers s'eleva al doble de la circulació fiduciària de França.

Afegeix que la ràpida pujada del franc ha causat grans trastorns als centres financers austríacs que s'havien compromès en la maniobra de baixa.—Havas.

El franc bat un record d'alça

París, 14.—La Borsa de París ha tancat avui com segueix:

Lliures 92'35, dòlars 21'52, pesetes 280'50.

El dia 11 el tancament d'aquestes monedes havia estat: lliures 115'93, dòlars 27'18, pesetes 333.

L'alça ràpida del franc constitueix un dels records bursatils.

Sense l'alça de la pesseta en altres mercats la cotització d'aquesta a París hauria estat molt més baixa.—Havas.

LA FALLIDA DEL BANQUER SIMON: MES QUE FUGEN

París, 14.—S'han donat ordres de detenció contra els complices del banquer Simon senyors Bloch i Lükbert, administradors del consorci industrial i comercial.

Els esmentats senyors han fugit també a l'estranger.

S'han fet altres registres al domicili del Sindicat internacional d'Estudis dirigit pel senyor Fresnes, gendre del senyor Bloch que el mateix que el seu sogre ha desaparegut des del dimarts.

En aquestes registres s'han recollit diversos documents interessants.

Ha estat interrogat el toter del banquer senyor Simon el qual ha declarat davant el jutge que diversos banquers i corredors li havien lliurat 150.000 francs per al seu principal el dia de la fuga d'aquest.

El toter ha afirmat després que hi va haver dissabte passat una conferència entre els

Després de tant d'esperança, Poincaré al Senat francès

Roma, 14.—El president del Consell senyor Mussolini ha proposat davant del Gran Consell feixista la situació electoral del partit.

L'oposició — diu el president — està vençuda i el feixisme aconseguirà, doncs, al mes vinent millorar la seva situació, afegint que la disciplina del partit feixista és excel·lent.

—En acabar el seu discurs el senyor Mussolini es posà a disculsió i fou aprovada una ordre del dia dient que els membres del partit feixista que hagin estat expulsats o hagin dimissió i combatin el feixisme, seran considerats traidors.—Havas.

Roma, 14.—El Gran Consell feixista ha prohibit als seus afiliats l'acumulació de càrrecs en el partit i govern i en les organitzacions polítiques, militars i sindicals.—Havas.

senyors Bloch, Lambert i Simon, en acabar la qual el seu principal li va dir que se'n anava de viatge.—Havas.

LA PREMSA FRANCESA I LA REACCIÓ DEL FRANC

París, 14.—Els diaris, feixistes, se'ls per l'alça del franc, fan ressaltar particularment la confiança demostrada en l'excel·lent situació de França pels americans i els anglesos.

El "Figaro" recorda que el mateix governador del Banc d'Anglaterra va venir en persona a París per oferir el seu concurs al Banc de França.

Una elevada personalitat pertanyent al Ministeri de Finances ha declarat a un representant del "Matin" que l'ajuda estrangera ha rebaixat totes les esperances.

Encara que no va prendre exclusivament la forma de preteses, les seves modalitats són múltiples i els crèdits de garantia tenen un gran establit.

Amb tot, però, s'ha "oportunitat" informar que el senyor Bloch, així als especuladors a la baixa.

El fet capital és que França té l'avui endavant alts financers.

"El Matin" assenyalava també la circumstància que altres mercats diferents dels anglesos han contribuït a la recuperació de la cotització de la divisa nacional.

Particularment s'ha observat en els italians compres molt interessants de francs i títols de rendes franceses.—Havas.

assenyalat la presència de l'Armada britànica al "Mare Nostrum", com una "invasió", clamant, per tant, a una estesa hispano-franco-italiana.

Cap poble mediterrani no és capaç per ell sol, segons Maurras, de restablir la independència de les naus llatines. Però aquest ideal no seria pas irrealitzable si fossin molts a obtenir-lo. L'interès ben comprès d'Itàlia i d'Espanya, segons Maurras, seria d'entendre's i d'acordar-se amb França abans de recórrer a demanar la protecció d'una potestat estrangera.

Malmirall Degouty demana, pel seu compte, la "neutralització de la Mediterrània", i, substancialment, la "limitació dels armaments" en el camp dels trenta vegades seculars dels pobles del vell continent, lluitant per "l'imperium" de l'alt mar interior. Aquesta demanda Degouty ja l'havia feta a la S. i les N. però, segons ell, es preguntaria si pot fer la pau que li havia tocat, es trobà que ningú no l'havia sentit a parlar. En canvi, hom anirà a reprendre l'estudi de la supressió de les fabricacions d'armes i de municions de guerra, mesura que la majoria dels polítics francesos consideren vana en general, i perillosa, en particular, per a la independència de les nacions.

En números successius i per completar la nostra informació, resumirem les opinions emeses sobre "Reducció naval", "Desarmament", "Reserves navals" i totes aquelles manifestacions derivades de l'actualitat actual de neutralitat i d'hegemonia mediterrània d'interès tan ordenat per a la nostra política.

A LA MEDITERRANEA LES MANIOBRES MILITARS BRITANIQUE S A LES BALEARS

SITUACIÓ DE LES PRINCIPALS FLOTES A LA MEDITERRANEA ABANS DE LA GUERRA :: CANVI RADICAL D'EQUILIBRI EN AQUESTA MAR. DECLARACIONS DEL GENERAL HARRINGTON. CLARES ALLUSIONS A FRANÇA :: LA "INVASIÓ" BRITANICA DEL MARE NOSTRUM!

Per comprendre l'interès britànic per el control de la via marítima mediterrània, recordem la situació de les flotes principals en aquesta mar abans de la guerra, segons un croquis del "Secolo".

La francesa, la qual era, però, poderosament atreta també a les mares del Nord per l'antagonisme permanent amb Alemanya.

La italiana, exclusivament mediterrània, segons el "Secolo", la flota mediterrània per excel·lència, essent Itàlia, amb Àustria-hongria, l'única potència que tingués sortida única a la Mediterrània, però, mentre l'activitat política austro-hongaresa era tota atreta vers la Mediterrània oriental, l'italiana havia de tenir completa l'atenció de l'occident.

L'espanyola fins al 1909 en domini complet, degut al domini cuba; després d'aquest any, però, molt lentament, reduït-se i reorganitzant-se.

Per últim, la grega, la turca, la russa, d'importància menor, o per l'limitat desenvolupament (grecs), o per l'organització pèssima (turcs), o per

què restava immòbil a la mar Negra (russa) pels obstacles del Bòsfor o dels Dardanels, dels quals la guerra demostrà després tota la formidable eficàcia.

A aquestes flotes mediterrànies, veritables i pròpies, s'hi afegien:

La britànica, que des de les seves bases formidables de Gibraltar, Malta i Egipte vigilava el camí de les Índies, i amb Xipre allargava el seu esguard fins als Estrets;

I la germanica, la intrusa per excel·lència, sense possessions territorials ni bases navals a la Mediterrània per la qual mar navegava, però amb activitat creixent, afavorida per les aliances o amigues amb el fi de protegir els comerços florissants i les sempre més vives aspiracions d'Alemanya a l'Orient.

Aquesta multiplicació de flotes, la diversa orientació política dels països als quals pertanyien, garantien la Gran Bretanya del perill que es pogués formar a la Mediterrània cap coalició marítima en perjudici seu; i per això, augmentant en

la vegada més el perill alemany a les mares del Nord, això és, en contacte immediat amb la metrópoli, en 1904 l'almirall britànic reclamà al septentrí la part més notable de les seves esquadres. En aquesta situació s'arribà a 1911.

La guerra canvià radicalment la situació marítima a la Mediterrània. La flota alemanya i l'autro-hongaresa desaparegueren del tot d'aquesta mar, mentre a la del Nord, l'alemanya, després del monstruós esfondrament de Scapa Flow, es reduïa a una modestíssima esquadra de 8 creuers i pocs navilis. Destruides o desorganitzades les flotes turca i russa; disgregada, per raons internes, la grega; la flota francesa reclamada a una tasca més activa a la Mediterrània, sia a conseqüència de la desaparició del perill alemany a la mar del Nord, sia per la necessitat, envellada per la guerra — de tenir lliures les vies de comunicació entre les costes meridionals de França i les septentrionals de l'imperi africà francès, on França es proposa de cercar compensació a la seva natural i ininterrompudament minvant per organitzar les forces militars terrestres.

També la flota italiana, segons el "Secolo", assumia una importància major i llibertat d'acció sia per la possibilitat de delatats per l'acord de Washington — d'atènyer el mateix tonellatge, en grans vaixells, concedida a França, sia perquè la guerra havia deixat lliure Itàlia dels perills greus, en el flanc representats per la flota austro-hongaresa a l'Adriàtica, un resultat relativament semblant a l'obtingut per la Gran Bretanya a la mar del

Nord respecte a la flota germanica.

En fi, factor importantíssim en el règim històric mediterrani, els Estrets, per efecte del tractat de Lausana, eren desmilitaritzats, mitjançant l'anorreament de les poderoses fortificacions que hi existien. Per bé que fos, doncs, canvià radicalment el quadre complexiu de la situació mediterrània, no hi hagueren però mutacions sensibles, després de la guerra en la situació de les forces marítimes britàniques. Però l'almirall de l'Imperi s'afanyava a reforçar i desenvolupar la potència de Gibraltar, fent d'aquest punt estratègic una base formidable per a aeronaus, ultra que marítima.

Aviat, dos esdeveniments importants intervingueren per reanimar encara amb més vivacitat l'atenció britànica a la Mediterrània. El primer era representat per la nova situació política de l'Egipte, esdevingut un teatre independent, però lligat amb vincles especials a la Gran Bretanya. Ara l'Egipte és en contacte, immediat del canal de Suez, artèria vitalíssima en el sistema complex britànic que enllaça la Metrópoli amb les Índies, l'Extrem Orient i l'Àustràlia.

Un altre element de reclam el representà la nova política mediterrània d'Itàlia. Itàlia s'ha acostat sensiblement a Espanya; després d'èxit l'imperi austro-hongarès, ha obtingut acords pacífics amb el reialme serbo-croata i amb el reialme grec, i ha establert tractats interessants amb Rússia, que li conferiren també avantatges comercials a la mar Negra. Aquests tres esdeveniments no han trobat una molt franca acollida a la Gran Bretanya. D'ací que l'augment gairebé sobtat de les forces na-

vals britàniques a la Mediterrània ha estat interpretat per algú com una resposta al moviment expansionista italià.

En realitat — diu el "Secolo" — és tota la situació política a la Mediterrània que, respecte a la del 1904, ha canviat radicalment, esdevinent més instable, mentre la situació a les mares septentrionals s'ha aclarit i estabilitzat. Donats els vitalíssims interessos de la Gran Bretanya a la Mediterrània, hom pot comprendre la seva voluntat de fer-se més vigilant i més activa en aquesta mar, amb el fi de mantenir inalterada la importància secular de la seva política, econòmica i estratègica.

Per calmar la Itàlia inquieta, el general Harrington concedí no fa pas gaires dies una entrevista a una agència italiana, reproduïda pels diaris de Roma més importants. El general Harrington volgué dir tres fets que més han preocupat els italians en termes si fa no fa com els següents:

Rebora de la flota anglesa a la Mediterrània. En totes les eventualitats en les quals pot néixer un conflicte, la comunicació lliure entre la Gran Bretanya i els seus Dominis roman una qüestió vital per a l'imperi. El fonament de la política naval britànica a la Mediterrània continua essent la seguretat absoluta del camí marítim del qual depèn aquella comunicació: la Mediterrània. La Gran Bretanya, alliberada del perill alemany, té les mans lliures per assegurar-se les comunicacions a través d'aquesta mar. L'actual Govern britànic realitza una mesura presa l'any passat. La política britànica no ha mai menyscurat d'aguardar

qualsevol eventualitat i de prendre les mesures oportunes.

Hom sap, a Londres, on es troben els punts més vulnerables de la major Polència continental de l'Europa central actual; hom sap, ara més que adés, que l'artèria que haurà de formar continuament sang nova al poderós organisme armat d'aquella Potència travessa la Mediterrània.

No pot perjudicar a ningú el tenir a mà els mitjans per tancar aquesta artèria. Les Balears formen la base de les actuals maniobres navals britàniques: aquestes illes són el punt dolc del camí que en podríem dir "Africa del Nord-Marsella". D'ací que la Gran Bretanya pugui desitjar d'orientar-se teòricament en aquells indrets. A qui pot preocupar? No pas a Itàlia. En sabut que el Govern anglès ha vist amb complença l'acostament hispano-italià.

No havem trobat a la premsa francesa una resposta directa a aquestes manifestacions interessants i clares del general Harrington. Menys no havem trobat a la premsa espanyola, polser per aquella santa raó expressada arran del viatge real a Itàlia pel "Liberal", de Madrid, que "Espanya no és un país italià", així és, Mediterràni — cap comentari apassionat a aquesta evident substitució de poders en algunes territoris ben definides. En canvi, són remarcables les consideracions de René La Bruyère al "Journal des Débats", de l'almirall Degouty al "Journal", un editorial significatiu del "Temps" i unes observacions violentes de Charles Maurras a l'"Action Française", el qual

STRAVINSKY I FRANZ SCHALK

Un concert al Liceu el proper divendres a les tres de la tarda, a l'Orquestra Pau Casals, sota la direcció del famós compositor rus Igor Stravinsky i del prestigiós director vienesès Franz Schalk.

El programa el componen la Sinfonia en re (Jóhann), de Mozart, a la primera part; "Focs artificials", "Cant del rossinyol" i "L'ocell de foc", de Stravinsky, a la segona, i el poema sinfònic de Strauss, "Don Juan", a la "Serenata italiana", de Wael, i l'obertura de "Mestres cantaires", de Wagner, a la tercera.

No cal dir que l'interès d'aquest programa culminava en l'audició de les tres obres de Stravinsky, dirigides pel propi autor. "Focs artificials" i "L'ocell de foc" ens enen ja conegudes, però "Cant del rossinyol" s'executava aquí per primera vegada i havia despertat veritable expectació.

Aquesta obra apareix ja ben distanciada, pel seu caràcter, de les altres dues esmentades. En "L'ocell de foc" és possible encara identificar elements dels que caracteritzen l'estètica dels grans mestres de l'impressionisme i en l'estructura d'aquesta obra la novetat consisteix principalment en una genial ampliació de procediments i formes familiars a les modernes escoles. "Focs artificials" marca un avenç notable cap a noves concepcions i és ja un índex de l'orientació que Stravinsky segueix en les seves obres posteriors, en les quals s'afirma i es concreta el caràcter de la seva personalitat. Però en el poema "Cant del rossinyol", tots els língams amb la tradició semblen trencats i res no es troba en aquesta partitura que no sigui d'una originalitat desconcertant. Amb tot, i a despit de la forma inòcua que tot pren en ella, quelcom hi ha que suggereix la idea d'una tendència més aviat conservadora que destructora per part del compositor, encara que això pugui semblar una paradoxa. I és que enmig de l'anarquia que aparentment ho domina i ho inspira tot, dos elements primordials de la música, que precisament al temps de l'aparició de Stravinsky estaven en franca bancarrota, seriosament compromesos pels revolucionaris de totes les tendències, dos elements tan específics de la tradició clàssica com la tonalitat i el ritme, són vigorosament afirmats i formen la sòlida envergadura sobre la qual s'edifica el món de fantasia inextinguible. Cap vaguetat, doncs, cap divagació que recordi aquella continua oscil·lació i mobilitat ondulant de l'ambient tonal, que és un dels trets dominants dels corrents moderns, portats a l'extrem, sobretot, per l'escola impressionista. Cap feblesa tampoc, ni cap impressió en la línia rítmica, que, malgrat les deformacions i les violències que li imposa la incomparable inventiva stravinskiana, és sempre ben neta i vigorosa. Per això, escoltant aquesta obra, hom podrà somriure de les estranyes intervencions d'alguns instruments, escandalitzant-se de les audàcies a què en el correu de la dissonància com a sistema arriba el compositor, indignar-se del mal tracte infligit a la nostra orel·la amb la deliberada agressivitat de certs timbres orquestrals; però, tanmateix, l'interès que desperta no decau un sol instant i s'ens imposa amb rara suggestió i indefinible encís, dels quals potser trobarien la raó si poguéssim reduir la partitura a les seves fórmules elementals, car probablement la descobríssim una substància musical pura i simple.

El públic rebé aquesta obra amb respecte, però amb certa reserva ben excusable. Però després de "L'ocell de foc", que la seguiu, les ovacions que es tributaren al gran compositor foren ben caloroses i aquest es veié obligat a sortir repetitament.

El mestre Franz Schalk dirigí amb encert ben remarcable les obres que completaven el programa, agraïment, sobretot, la seva actitud en el magnífic poema de Strauss, que tracta admirablement, fent-ne reeixir les infinites bel·leses que conté.

L'Orquestra Pau Casals sortí victoriosa de la difícil prova que suposava l'execució d'aquest programa i es mostrà tothora ben digna de l'alt prestigi que ha assolit. Obres com les de Stravinsky només poden confiar-se, amb probabilitats d'èxit, a agrupacions que, com aquesta, tenen una seriosa preparació i actuen amb exemplar disciplina.

Aquest primer concert consistí, doncs, en un èxit ben complet.

X.

SEGON CONCERT

ALMA SIMPSON

Demà, diumenge, al vespre, tindrà lloc al Palau de la Música Catalana el segon i darrer concert anunciat per la eminent cantant nord-americana Alma Simpson.

EL LECTOR DIU...

RETOLS EN CATALA

El Director:

Moltes gràcies hem constituït en diversos barcelonins unes comissions encarregades de preparar la publicació d'un llibre dels començaments de la nostra llengua. Tot d'una, i per una altra, aquesta llibre és una obra que no pot ser publicada de manera que no sigui útil.

EL LECTOR DIU...

RETOLS EN CATALA

El Director:

Moltes gràcies hem constituït en diversos barcelonins unes comissions encarregades de preparar la publicació d'un llibre dels començaments de la nostra llengua. Tot d'una, i per una altra, aquesta llibre és una obra que no pot ser publicada de manera que no sigui útil.

EL LECTOR DIU...

RETOLS EN CATALA

El Director:

Moltes gràcies hem constituït en diversos barcelonins unes comissions encarregades de preparar la publicació d'un llibre dels començaments de la nostra llengua. Tot d'una, i per una altra, aquesta llibre és una obra que no pot ser publicada de manera que no sigui útil.

EL LECTOR DIU...

RETOLS EN CATALA

El Director:

Moltes gràcies hem constituït en diversos barcelonins unes comissions encarregades de preparar la publicació d'un llibre dels començaments de la nostra llengua. Tot d'una, i per una altra, aquesta llibre és una obra que no pot ser publicada de manera que no sigui útil.

EL LECTOR DIU...

RETOLS EN CATALA

El Director:

Moltes gràcies hem constituït en diversos barcelonins unes comissions encarregades de preparar la publicació d'un llibre dels començaments de la nostra llengua. Tot d'una, i per una altra, aquesta llibre és una obra que no pot ser publicada de manera que no sigui útil.

EL LECTOR DIU...

RETOLS EN CATALA

El Director:

Moltes gràcies hem constituït en diversos barcelonins unes comissions encarregades de preparar la publicació d'un llibre dels començaments de la nostra llengua. Tot d'una, i per una altra, aquesta llibre és una obra que no pot ser publicada de manera que no sigui útil.

EL LECTOR DIU...

RETOLS EN CATALA

El Director:

Moltes gràcies hem constituït en diversos barcelonins unes comissions encarregades de preparar la publicació d'un llibre dels començaments de la nostra llengua. Tot d'una, i per una altra, aquesta llibre és una obra que no pot ser publicada de manera que no sigui útil.

EL LECTOR DIU...

RETOLS EN CATALA

El Director:

Moltes gràcies hem constituït en diversos barcelonins unes comissions encarregades de preparar la publicació d'un llibre dels començaments de la nostra llengua. Tot d'una, i per una altra, aquesta llibre és una obra que no pot ser publicada de manera que no sigui útil.

EL LECTOR DIU...

RETOLS EN CATALA

El Director:

EL INDUSTRIAL I LES POMES FUNEBRES

En industrial que després de l'èxit al servei de Pomes funebres amb subjecció al Reglament aprovat per l'Ajuntament en sessió del 23 de febrer proposat, poden presentar, com se suposa, les oportunes instàncies al Registre general de Secretaria de l'Ajuntament.

Oportunament se'ls assenyalà per l'Alcaldia el dia en què començarà a regir el nou sistema per a l'exploració del dit servei, amb la consegüent cessació de l'actual, monopolitzat per la U. E. P. F.

EN CARRASCO, INDULTAT

Ahí s'acabà va rebre el següent telegrama del president del Directori: "Ha estat indultat de la resta de la pena, l'ex-regidor senyor Carrasco Formiguera."

ARBITRIS SOBRE ANUNCIS DE PAPER NO PERMANENTS

Acordada l'adjudicació, per concurs, de l'administració i cobrament durant el pròxim exercici 1924-25 de l'arbitris sobre anuncis no permanents de paper, l'Alcaldia fa públic que fins el proper dimarts, dia 18 del corrent, a la una de la tarda, es podran presentar les proposicions, en plec tancat, al Negociat Municipal d'Ingressos, on estarà de manifest el plec de condicions. Abans de presentar llur proposició, els concursants hauran de depositar a la Caixa municipal la quantitat de 2.300 pessetes.

EL CONCERT DE LA BANDA MUNICIPAL

La Banda Municipal executarà un concert a la plaça de l'Església de la barriada de Sans, demà, diumenge, a dos quarts de dotze en punt del matí, sota el següent programa:

I. "El cant del valencià", Sosa; II. "Les alegres comars de Windsor" (obertura), Nicolai; III. "Javotta", selecció, Saint Saens; IV. "Rosa del Folló" (sardana), Lamote de Grignon; V. "Guillerm Tell" (obertura), Rossini; VI. "Marxa catalana" número 1, Lamote de Grignon.

No s'executarà cap peça fora de programa.

ESCRITURA DE VENDA

Al despatx de l'Alcaldia ha estat signada una escritura de venda de tres parcel·les procedents del Camí de la Mola a favor dels senyors Munies Batlló i Cuñillera.

Fou autoritzada pel notari senyor Català.

EL BESTIAR ESCORXAT

Sacrifici d'avui a l'Escorxador: Vedelles, 276 i 11 per a Sarrià; bou, 133 i 3 per a Sarrià; bous, 295 cabuts, 53; cabrits, 206; bous, 991; xais, 457; cabres, 104 i porcs, 359.

CRONICA SOCIAL

OFICINA D'INFORMACIO

Tal com estava anunciat, ha començat a obrir-se al públic l'oficina d'informació gratuïta sobre totes les lleis de legislació social vigents fins ara.

L'oficina creada per les Societats i Sindicats obrers de Catalunya adherides a la Unió General de Treballadors és oberta al públic els dimarts i els dijous, de sis a vuit, i els dimecres, d'once a una, a l'estatge del carrer del Pen de la Creu, 14, prel., on poden anar a consultar tots els obrers que vulguin assabentar-se dels seus drets sobre treball, subsidis de maternitat, accidents del treball i reclamació de jornals.

EL RAM DE L'AIGUA

La Junta del Sindicat Professional del Ram de l'Aigua ha rebut de Madrid notícies oficials respecte la seva demanda per a la implantació de la seguretat d'atur forçat, i de les quals es dedueix que el Govern ha aconseguit amb veritable interès les seves pretensions, mostrant-se disposat a legislar en aquest sentit en un termini breu tenint en compte l'exposició que se li va adreçar donant-li detalls de la difícil situació que s'està plantejant en aquest importantíssim ram de la indústria.

ELS GUIXAIRES

S'adverteix a tots els que estiguin interessats en la constitució del Comitè paritari circumstancial de guixaires, que la reunió convocada per all pròxim dimarts, dia 18 d'aquest mes, a la Delegació Rígia del Treball, a dos quarts de deu de la nit, i no a les nou del matí com s'havia anunciat anteriorment.

EL COMITE PARITARI DELS BARBERS

El Sindicat Lliure Professional de Barbers comunica als seus associats que per R. O. del dia 6 van quedar anul·lades les eleccions de vocals obrers que se celebraren el dia 25 de novembre passat per a la constitució del Comitè paritari circumstancial del treu.

ELS CAMBRERS DEL LLIBRE

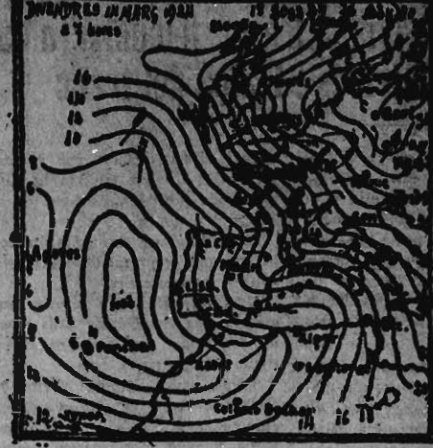
El festival organitzat per la Societat Mutualista d'aquest Sindicat ha donat un benefici líquid de 6.443 pessetes.

ELS OBRERS VIDRIERS

Demà, diumenge, a les deu del matí, el Sindicat Lliure de Vidriers i Stal·lers celebrarà una Assembla magna a la sala del carrer d'En Prims, 14, de l'edifici, per tal de triar.

Una força horraa armada a l'Atlàntic, amb intenció navescolada, vint de 24 canons i mar, així com també fortes piques a Castella, Andalusia i Marroc.

A la resta del continent europeu el bon temps és general.

PLATÓ DE NÚVOL, a 1.273 metres. Strats.

OBSERVATORI METEOROLÓGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 763,5, 763,6, 763,5. — Termòmetre sec: 10,7, 12,2, 11,2. — Termòmetre humit: 8,55, 11,0, 9,5. — Humitat (centèsimes de saturació): 73, 86, 79. — Direcció del vent: ENE, SSE, ESE. — Velocitat del vent en metres per segon: 6, 8, 10. — Estat del cel: quasi tapat, plou, tapat. — Classe de núvol: cúmul-nimbos, cirrus; nimbos; cúmul-nimbos.

Màxima: 14,1. — Mínima: 9,3. — Mínima arribat de terra: 7,0. — Oscil·lació termomètrica: 4,8. — Temperatura mitja: 11,7. — Precipitació aigua, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data: 0,0 mil·límetres. — Recorregut del vent en igual temps: 250 quilòmetres. — Observacions particulars: pluja a la tarda.

LA NOVA MANCOMUNITAT

EL PRESIDENT HA SUSPENDUT LES VISITES

A la secretaria particular ens han comunicat que el senyor Sala ha suspès les visites.

Sabem que el senyor Sala, en acceptar la Presidència de la Mancomunitat, va lliurar-se als seus deures en cos i ànima.

Per això no dubtem que, en prendre aquesta decisió, ho ha fet amb íntima rebança. Però el primer és el primer, i el dia 20 se celebrarà l'Assemblea, i el president, que és un president molt actiu, no s'entén de feina preparant personalment les tasques de l'Assemblea.

Per això, pel bé dels interessos col·lectius, cal que tothom, i especialment els amics i admiradors del president senyor Sala, moderin llurs anhels, fins que un cop finalitzada la sessió de l'Assemblea, pugui el senyor president reprendre altre cop la seva vida normal d'home correcte i atenciu.

L'INDULT D'EN CARRASCO

El president del Directori ha tramès un telegrama al president de la Mancomunitat, que diu:

"Ha estat indultat de la resta de la pena el regidor Carrasco Formiguera."

DESMENTINT UN RUMOR

A la secretaria particular ens han dit que no té cap fonament la notícia publicada pel nostre confrere "La Veu de Catalunya", que havia estat designat per cobrir la vacant d'En Rovira i Virgili el redactor de "La Gaceta de Catalunya" senyor Sáenz i Baró.

COMISSIO PROVINCIAL

La Comissió provincial ha despatxat els següents assumptes:

Informe en l'expedient relatiu a la petició formulada per l'Alcaldia de Sant Pere de Roda, que es requereix d'insubstitució de Vilanova del Penès, perquè deixi de constituir de la demanda interposada pel senyor Josep Pla contra els obrers d'aquell municipi que tiraren a terra dos pals i cables d'una línia olandesa per ordre de l'Alcaldia esmentada.

LA COMISSIO PROVINCIAL HA DESPATXAT ELS SEGÜENTS ASSUMP-

tos:

Informe en l'expedient relatiu a la petició formulada per l'Alcaldia de Sant Pere de Roda, que es requereix d'insubstitució de Vilanova del Penès, perquè deixi de constituir de la demanda interposada pel senyor Josep Pla contra els obrers d'aquell municipi que tiraren a terra dos pals i cables d'una línia olandesa per ordre de l'Alcaldia esmentada.

LA COMISSIO PROVINCIAL HA DESPATXAT ELS SEGÜENTS ASSUMP-

tos:

Informe en l'expedient relatiu a la petició formulada per l'Alcaldia de Sant Pere de Roda, que es requereix d'insubstitució de Vilanova del Penès, perquè deixi de constituir de la demanda interposada pel senyor Josep Pla contra els obrers d'aquell municipi que tiraren a terra dos pals i cables d'una línia olandesa per ordre de l'Alcaldia esmentada.

LA COMISSIO PROVINCIAL HA DESPATXAT ELS SEGÜENTS ASSUMP-

tos:

Informe en l'expedient relatiu a la petició formulada per l'Alcaldia de Sant Pere de Roda, que es requereix d'insubstitució de Vilanova del Penès, perquè deixi de constituir de la demanda interposada pel senyor Josep Pla contra els obrers d'aquell municipi que tiraren a terra dos pals i cables d'una línia olandesa per ordre de l'Alcaldia esmentada.

LA COMISSIO PROVINCIAL HA DESPATXAT ELS SEGÜENTS ASSUMP-

tos:

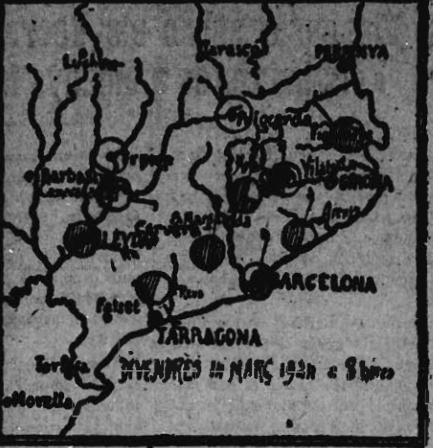
Informe en l'expedient relatiu a la petició formulada per l'Alcaldia de Sant Pere de Roda, que es requereix d'insubstitució de Vilanova del Penès, perquè deixi de constituir de la demanda interposada pel senyor Josep Pla contra els obrers d'aquell municipi que tiraren a terra dos pals i cables d'una línia olandesa per ordre de l'Alcaldia esmentada.

LA COMISSIO PROVINCIAL HA DESPATXAT ELS SEGÜENTS ASSUMP-

tos:

El temps és variable i tot Catalunya, dominat vent de la regió de Llevant i major a tota la costa. La temperatura màxima ha estat de 16 graus a Serós, i la mínima de 6 graus a Puigcerdà.

Capital del Noguera a Tremp, 27 metres cúbics per segon.

PLATÓ DE NÚVOL, a 1.273 metres. Strats.

OBSERVATORI METEOROLÓGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 763,5, 763,6, 763,5. — Termòmetre sec: 10,7, 12,2, 11,2. — Termòmetre humit: 8,55, 11,0, 9,5. — Humitat (centèsimes de saturació): 73, 86, 79. — Direcció del vent: ENE, SSE, ESE. — Velocitat del vent en metres per segon: 6, 8, 10. — Estat del cel: quasi tapat, plou, tapat. — Classe de núvol: cúmul-nimbos, cirrus; nimbos; cúmul-nimbos.

Màxima: 14,1. — Mínima: 9,3. — Mínima arribat de terra: 7,0. — Oscil·lació termomètrica: 4,8. — Temperatura mitja: 11,7. — Precipitació aigua, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data: 0,0 mil·límetres. — Recorregut del vent en igual temps: 250 quilòmetres. — Observacions particulars: pluja a la tarda.

LA NOVA MANCOMUNITAT

EL PRESIDENT HA SUSPENDUT LES VISITES

A la secretaria particular ens han comunicat que el senyor Sala ha suspès les visites.

Sabem que el senyor Sala, en acceptar la Presidència de la Mancomunitat, va lliurar-se als seus deures en cos i ànima.

Per això no dubtem que, en prendre aquesta decisió, ho ha fet amb íntima rebança. Però el primer és el primer, i el dia 20 se celebrarà l'Assemblea, i el president, que és un president molt actiu, no s'entén de feina preparant personalment les tasques de l'Assemblea.

Per això, pel bé dels interessos col·lectius, cal que tothom, i especialment els amics i admiradors del president senyor Sala, moderin llurs anhels, fins que un cop finalitzada la sessió de l'Assemblea, pugui el senyor president reprendre altre cop la seva vida normal d'home correcte i atenciu.

L'INDULT D'EN CARRASCO

El president del Directori ha tramès un telegrama al president de la Mancomunitat, que diu:

"Ha estat indultat de la resta de la pena el regidor Carrasco Formiguera."

DESMENTINT UN RUMOR

A la secretaria particular ens han dit que no té cap fonament la notícia publicada pel nostre confrere "La Veu de Catalunya", que havia estat designat per cobrir la vacant d'En Rovira i Virgili el redactor de "La Gaceta de Catalunya" senyor Sáenz i Baró.

COMISSIO PROVINCIAL

La Comissió provincial ha despatxat els següents assumptes:

Informe en l'expedient relatiu a la petició formulada per l'Alcaldia de Sant Pere de Roda, que es requereix d'insubstitució de Vilanova del Penès, perquè deixi de constituir de la demanda interposada pel senyor Josep Pla contra els obrers d'aquell municipi que tiraren a terra dos pals i cables d'una línia olandesa per ordre de l'Alcaldia esmentada.

LA COMISSIO PROVINCIAL HA DESPATXAT ELS SEGÜENTS ASSUMP-

tos:

Informe en l'expedient relatiu a la petició formulada per l'Alcaldia de Sant Pere de Roda, que es requereix d'insubstitució de Vilanova del Penès, perquè deixi de constituir de la demanda interposada pel senyor Josep Pla contra els obrers d'aquell municipi que tiraren a terra dos pals i cables d'una línia olandesa per ordre de l'Alcaldia esmentada.

LA COMISSIO PROVINCIAL HA DESPATXAT ELS SEGÜENTS ASSUMP-

tos:

Informe en l'expedient relatiu a la petició formulada per l'Alcaldia de Sant Pere de Roda, que es requereix d'insubstitució de Vilanova del Penès, perquè deixi de constituir de la demanda interposada pel senyor Josep Pla contra els obrers d'aquell municipi que tiraren a terra dos pals i cables d'una línia olandesa per ordre de l'Alcaldia esmentada.

LA COMISSIO PROVINCIAL HA DESPATXAT ELS SEGÜENTS ASSUMP-

tos:

Informe en l'expedient relatiu a la petició formulada per l'Alcaldia de Sant Pere de Roda, que es requereix d'insubstitució de Vilanova del Penès, perquè deixi de constituir de la demanda interposada pel senyor Josep Pla contra els obrers d'aquell municipi que tiraren a terra dos pals i cables d'una línia olandesa per ordre de l'Alcaldia esmentada.

LA COMISSIO PROVINCIAL HA DESPATXAT ELS SEGÜENTS ASSUMP-

tos:

Informe en l'expedient relatiu a la petició formulada per l'Alcaldia de Sant Pere de Roda, que es requereix d'insubstitució de Vilanova del Penès, perquè deixi de constituir de la demanda interposada pel senyor Josep Pla contra els obrers d'aquell municipi que tiraren a terra dos pals i cables d'una línia olandesa per ordre de l'Alcaldia esmentada.

LA COMISSIO PROVINCIAL HA DESPATXAT ELS SEGÜENTS ASSUMP-

tos:

CONFERENCIA DEL DR. CARRERES "L'IDEAL DE LA JOVENTUT PERFECTA: L'ATLETISME CRISTIA"

El darrer diumenge al matí el nostre il·lustre compatriota, el doctor Carreres i Mas, donà la darrera conferència en el cicle que ha desenrotllat sobre la formació espiritual de la joventut, a la Joventut Catòlica d'aquesta ciutat. No cal remarcar com la sala era curulla de gent i com l'ambient d'aquesta conferència era vibrant, puix tractant-se del conferenciant que es tractava, no havia d'ésser cap sorpresa l'interès que la sessió havia despertat.

El doctor Carreres parlà en aquesta conferència de l'ideal de la joventut perfecta i de l'atletisme cristià, desenvolupant aquest tema amb la més gran amplitud, durant la seva durada més d'una hora.

LA REALITZACIO DE LA VIDA MORAL PER LA JUSTICIA

Entre totes les virtuts, comença dient el doctor Carreres, la justícia ve a ésser la virtut predominant, quan les altres virtuts de l'home són una forma concreta de rectitud, la justícia és una mena de concreció de totes les altres virtuts per realitzar la vida moral. La virtut de la justícia no és pas una harmonia interna de vida subjectiva, sinó que amb ella l'home fa el bé constant, fa el bé amb tot. Obra el bé en tots els actes de la vida. Així la nostra primera tendència ha d'ésser cercar el bé just i precisament serà la justícia que ens durà de la mà per fer el bé. La justícia estableix una igualtat entre nosaltres i els altres. Ens fa comunicar bé amb els altres. La justícia és per nosaltres el mitjà principal per realitzar el bé que hem de fer: ens dona la direcció dels drets i deures de nosaltres i dels altres. Ens ve a ésser com una mena de caminador, segons el mot vulgar de l'expressió. Ens influeix aquella bella idea primordial en la voluntat constant: dona a cadascú no vulguis per tu més que ningú; la justícia no és una imposició d'una llei externa; ans bé té un valor natural, d'arrelament humà. Som nosaltres mateixos manifestant-nos respecte als altres. Entrany a llei interna amb tots els língams externs i interns.

En relacionar-se l'home amb els seus semblants, té un deure de lleialtat envers els que es relaciona, i a aquest deure de lleialtat estableix una obligació en cadascú de viure amb una gran sinceritat, amb una gran veracitat; no ens podem mentir. Quan els homes mentim, és dissol·lució la societat humana; quantes més mentides, més recel, més desconfiança. Quan l'home ment, dissol tota la seva personalitat. En la vida humana els homes són rebuïjats quan són mentiders, hipòcrites, fariseus. L'home de paraula té la valor d'haver-se guanyat l'estima dels seus semblants. I així veiem que una societat de justícia mai no serà una societat de fariseus, que no fóra altra cosa que una societat tenebrosa, sense rectitud ni sinceritat, i per tant sense vida.

Veu's aquí que amb tots aquests ordres de justícia arribem a l'eficàcia d'haver de donar a cadascú el seu. Així l'home just serà un home de religió, de família i de relació harmoniosa amb els seus semblants. Hi ha encara en l'home altres língams, com són el culte dels morts, el culte als vivents i el culte als futurs. Tenim així el deure que ens imposa el patrimoni dels altres, la conservació d'aquest llegat i el deure de transmetre'l. No es poden trencar els língams i ésser l'home sol. L'home no pot fer malbé la bondat del seu cos i de la seva ànima contra d'altres, contra de la societat i contra els que vindran. Una de les coses més iniques d'avui és la creença que l'home per la voluntat pot fer malbé la seva natura. Això és un pecat contra Déu, contra la societat actual i contra la societat futura. Una de les coses més espantoses d'ara és aquest estat de poc respecte per l'herència que nosaltres hem de deixar als que vindran. Conseqüència d'això és la degeneració que es transmet al pensament, a les accions i en les degeneracions orgàniques. Ten

El món és un conjunt de guerres, de...
Hem de fugir de la màscara, que ens amaga la visió del bé i ens priva de viure la dolçíssima claror del dia.
Hem de fugir de la màscara, que ens amaga la visió del bé i ens priva de viure la dolçíssima claror del dia.
Hem de fugir de la màscara, que ens amaga la visió del bé i ens priva de viure la dolçíssima claror del dia.

MONTBLANC

Teatral: Banc de Valls: Sa-
luz: Atropell: Arribada: A-
ducció
Diumenge passat es va inaugurar la temporada teatral de Quaresma al teatre del Centre de Lectura. Per a la funció inaugural va escollir-se la celebrada obra "La nassí de les illes", que fou posada en escena amb força voluntat, assolint una acurada i detallada interpretació dels personatges interpretats, essent premiat el treball dels actors públic que complenia totalment el teatre. Moltes i aplaudides obres tenen en estudi per representar durant la Quaresma, comptant amb els valuosos concurs de les aplaudides actrius senyora Ortega i senyoretes Virgili, tan conegudes ja pel seu notable treball esmerçat en temporades anteriors.
Hem notat que entre les obres anunciades n'hi ha alguna, afortunadament poques, que no pertanyen al nostre repertori. Hom assegura que no és pas per voluntat dels elements que integren el quadre artístic i que bé podria ésser que fos per atendre la indicació de certa persona que té el dret de cert càrrec de recent creació.
L'agència del Banc de Valls no ha obsequiat amb un fascicle de la funció inaugural de la Quaresma, seguint la xifra sencerament i entre altres dades, ens demostra la confiança que el públic dispensa a aquesta entitat, el fet del constant augment que s'observa en els comptes d'estalvi, que avui assolixen una força respectable; i l'existència d'actes comercials en carter, també en xifra important, ens palesa el futur que presta al comerç i a l'agricultura d'arreu on té estès el seu domini d'acció. Prova el satisfactori del resultat de l'exercici passat que els beneficis hagin permès, després de pagar 15 pèssetes per cada...

El món és un conjunt de guerres, de...
Hem de fugir de la màscara, que ens amaga la visió del bé i ens priva de viure la dolçíssima claror del dia.
Hem de fugir de la màscara, que ens amaga la visió del bé i ens priva de viure la dolçíssima claror del dia.
Hem de fugir de la màscara, que ens amaga la visió del bé i ens priva de viure la dolçíssima claror del dia.

Jacques Sauquet

A la clínica del Pilar va morir ahir al matí el nostre bon amic En Jacques Sauquet, vingut a Barcelona per guarir-se d'una afecció que de molt temps ençà anava minvant la seva salut. Dissortadament la ciència no hi fou a temps.
Jacques Sauquet era un bon català en el sentit més enlairat de la paraula i el seu nom era molt conegut a Catalunya; mereixia tota la simpatia i el respecte que els catalans del Rosselló li professaven.
Temperament francès per excel·lència, Sauquet encloia el seu mèrit dintre una modestia afectuosa que el feia amable i atractiu com un apòstol de les sanies causes.
La seva vida de treballador infatigable transcorria a Bourg-Madame, a la mateixa ratlla de la frontera, plaçada i fructuosa a l'empena; perquè Sauquet era d'aquells temperaments representatius de l'equanimitat que fan viure a poc a poc per camins rectes sense aventurar-se en decrees de dubtosa eixida. Entre Puigcerdà i Perpinyà semblava el llac d'unió de les idees que nodreixen l'esperit comú dels catalans d'ambdós costats de la frontera.
El seu esperit catalanista es destacava potser més que en la seva actitud política, reduïda al seu esforç personal, en la seva inspiració de poeta exquisit, manifestada en les revistes literàries "La Veu del Camí" i "Muntanyes Regalades" de Perpinyà, i en altres revistes i publicacions, on publicava nombroses poesies d'un to dolç i ferm, reflexes del seu esperit; poemes que haurien d'ésser recollides en un volum. La seva producció fou reduïda, però de bona qualitat.
Ha mort a l'edat de 40 anys.
A la seva família i als seus amics i coneguts els donem el nostre més cordial condol.

L'EX-DIPUTAT SENYOR INDALECI PRIETO, EN UN ARTICLE PUBLICAT A "EL IMPARCIAL", DIU QUE ESPANYA PATEIX LA TORTURA D'UN PRESSUPOST SUPERIOR A LA SEVA VITALITAT ECONOMICA

EL CONSELL DEL DIRECTORI
Madrid, 14.—El Consell del Directori ha acabat a dos quarts de nou de la nit.
El general Vallespina ha dit que hi havia assistit el senyor Calvo Sotelo, per consular alguns dubtes sobre l'aplicació del decret d'administració local per part dels encauats. Afirmant, s'ha acomiadat del Govern.
Després s'ha donat compte de nombrosos expedients de Gràcia i Justícia.
Havem començat d'examinar —ha afegit— els indults que s'han de concedir el vinent Divendres Sant.
LA TASCA DEL GENERAL PRIMO DE RIVERA
Madrid, 14.—El general Primo de Rivera ha despatxat amb el Rei a l'hora de costum. Després el Rei ha rebut audiència militar i civil.
El cap del Govern, des del Palau, s'ha dirigit al ministeri de la Guerra, on ha rebut diversos generals, caps de servei d'aquell departament i els sots-secretaris de Governació, Estat, Gràcia i Justícia i Instrucció Pública.
El senyor Calvo Sotelo ha anat a acomiadar-se amb motiu del seu pròxim viatge a València, on donarà una conferència sobre el projecte d'administració local. Després ha rebut diverses audiències.
Aquesta nit s'ha al Palau amb els oficials portuguesos arribats de poc.
Un article del senyor Indaleci Prieto sobre la depreciació de la pesseta
Madrid, 14.—L'ex-diputat a Cortes senyor Indaleci Prieto, parlant des d'"El Imparcial", diu que la depreciació de la pesseta, diu que les darreres disposicions del Directori no són sinó de caràcter secundari, anar per les branques, car el tronc és el Marroc.
Espanya és el país no belligerant que té la moneda més depreciada, i la baixa de la pesseta portarà un enorme encariment de la vida, que no es podrà contrarestar amb rigors per als detallistes. El terrible d'aquest encariment, que s'anirà accentuant, és que a les zones de treball no es podrà suportar, com passà a la gran guerra, amb l'augment de sous permès sense sobre de sacrificis per la pujada inflada dels preus en els mercats on la demanda forçosa per les exigències arribava a límits de follia. Ara, l'augment de salaris no podrà sobrevenir tan suauement; en algunes zones ni tan sols es podrà sostenir. Hi haurà una absoluta manca de treball.
Pel cap alt, algunes indústries amb productes d'exportació a favor del canvi mateix podran pujar els salaris; però, això, excepcions comptadíssimes.
Un país més fort el seu signe monetari com més petit és el desequilibri de la seva finança, com majors són les probabilitats d'ingrés i com més favorables els seus signes de benestar.
La pesseta baixa perquè no es veu el remei indispensable a les finances, perquè només hi ha la preocupació de llançar bons del Tresor i fent amb la seva emissió el divertit joc de les dues finestres del Banc d'Espanya, per una de les quals es donen els bons i per l'altra el diner a títol de pignoració en condicions insostenibles, amb el qual es resol dificultats amb el comodíssim procediment d'una major activitat en les premisses estampadores de bitllets de Banc.
Espanya passa la tortura d'un pressupost superior a la seva vitalitat econòmica.

L'ex-diputat senyor Riu greument malalt
Madrid, 14.—Dija Le Correspondent de España que el publicista, financer i ex-diputat a Cortes senyor Emilio Riu es troba greument malalt d'un atac d'hemiplegia.
LES DISPOSICIONS DE LA "GACETA"
Madrid, 14.—La Gaceta publica una real ordre circular del ministeri de la Governació, la part dispositiva de la qual diu així:
Primer. Els pressupostos de les Diputacions provincials i ajuntaments aprovats o prorrogats conforme a la real ordre de 22 de gener últim per a l'exercici econòmic del 1924-25, regiran solament durant els mesos d'abril, maig i juny vients.
Segon. Les corporacions que no haguessin format no pressupost per a 1924-25, acomodaran el seu règim econòmic durant els mesos d'abril, maig i juny al que tinguin en curs, que s'entendrà prorrogat durant l'exercici trimestre en la forma establerta per la real ordre de 22 de gener últim.
Tercer. Les diputacions provincials procediran a redactar el seu pressupost ordinari de 1924-25 en la forma i terminis que estableix l'article 120 de la llei provincial vigent, podent prorrogar l'adaplat per al trimestre d'abril, maig i juny, amb l'objecte que regirà des del primer de juliol de 1924 a 30 de juny de 1925.
Quart. Els ajuntaments formaran durant el trimestre d'abril a juny l'any pressupost per a l'exercici econòmic de 1924-25 amb subjecció a les disposicions de l'Estatut Municipal aprovat per real decret de data 8 dels corrents.
Cinquè. Es declara aplicable als pressupostos de la Mancomunitat de Catalunya el dispositiu anteriorment sobre els pressupostos de les Diputacions provincials.
Madrid, 14.—La "Gaceta" publica el següent decret:
"A proposta del cap del Govern, president del Directori militar, vinc a decretar el següent:
Article primer.—Els presidents de les Audiències territorials de Madrid i Barcelona tindran, des de la publicació d'aquest decret, els honors i categoria de magistrats del Tribunal Suprem.
Article segon.—Els funcionaris que actualment exerceixen les dues presidències esmentades s'entendran promoguts a l'expressada categoria.
Article tercer.—En els pròxims pressupostos es consignaran la dotació corresponent a aquesta funció, perquè puguin percebre els seus corresponents als de la seva classe, cobrant mentre tant els que actualment estan assignats."
Madrid, 14.—Real decret promouent al càrrec d'inspector del cos de Sanitat de l'Armada al coronel metge N. Hildebrons Sans Domènec.
Real ordre prohibint a tota Espanya l'empleu de punxons en la conducció del bestiar boví, i disposant que es recomani per tots els mitjans possible que se suprimeixi l'empleu de marques de foc en tota classe de bestiar, a no ésser que la marca sigui aplicada al coll o a les orelles.
Real ordre de Gràcia i Justícia aprovant el programa per a les oposicions a secretaries judicials entre oficials de secretaries de jutjats.
Una altra disposant que passi a prestar els seus serveis a la presó provincial de Soria En Nicolau Salillas Casanova, cap adjunt electe de la presó central de Figueras.
Madrid, 14.—Real decret creant la Junta Eclesiàstica encarregada de proposar les persones que hauran d'ocupar prebendes i beneficis vacants.
La Junta es compondrà de l'arquebisbe de Toledo, qui serà president; dos bisbes titulars, un prebendat de dignitat, un canonge i un beneficiat.
L'episcopat espanyol elegirà els prebendats.
Els restants vocals s'elegiran pel vot corporatiu a cada Catedral o Col·legiata.
La Junta es renovarà cada dos anys, llevat del president.
Anualment, la Junta classificarà els prebendes que reunixin les condicions per ascendir a l'episcopat, coordinant-les amb el número possible de vacants.
La promoció d'arquebisbes, així com els destins de tots els prebendats, la farà el Govern.
Les vacants i beneficis eclesiàstics s'anunciaran en els Butlletins oficials de totes les diòcesis.
A Canàries i Balears, els aspirants podran sol·licitar-les pel telegraf.
La Junta elevarà les propostes al Ministeri de Gràcia i Justícia, d'acord als mereixements.
Quan es tracti de trasllats, s'entendrà a la major edat.
La Junta, designarà l'interim dels eclesiàstics que exerciran treballs auxiliars de la dita Junta, considerant-se els designats com assimilats a secretaris de Cambra.
UN DECRET SOBRE LES DEVOLUCIONS D'INGRESSOS INDEGUTS
Madrid, 14.—La "Gaceta" publica el següent decret:
Article únic.—Les devolucions d'ingressos, indiguts es realitzaran amb les mateixes formalitats i requisits amb què es practiquen fins ara, si el seu import no excedeix de 150.000 pessetes.
Quan la quantitat a tornar excedeixi de la dita suma es pagarà arbitràriament un crèdit extraordinari mitjançant real decret acordat pel Govern, previ expedient amb informes favorables del Consell d'Estat en ple i de la Intervenció General.
S'exceptuen aquells casos en què havent-se presentat a les Cortes un projecte de llei en sol·licitud de crèdit per efectuar una devolució si hagués omès d'informar a la comissió respectiva, que seguirà en el seu dia els tràmits parlamentaris.
LES RECLAMACIONS DELS SUBDITS ANGELESOS RESIDENTS AL PROTECTORAT DEL MARROC
Madrid, 14.—Dimarts se celebrà al ministeri d'Estat la primera reunió dels representants d'Anglaterra i Espanya per tractar de la resolució del conflicte.

de la subdita britànica residents a la zona del protectorat espanyol al Marroc.
Mr. Max Hubert, jutge del tribunal permanent de justícia internacional, feu una breu salutació als sobirans i als representants d'ambdós Estats, al qual contestaren el cap de l'Oficina del Marroc senyor Manuel Aguirre de Carres i el representant d'Anglaterra, Mr. Shearman, advocat conseller del Foreign Office. També parlà el representant d'Espanya, senyor Josep Yanguas Mejias, i el conseller de l'ambaixada anglesa M. Wingfield.
Acabada aquesta part de protocol, es retiraren els senyors Aguirre i de Carres i Shearman, i es començà a tractar del procediment i de l'ordre de les sessions.
Avui s'han tornat a reunir per estudiar el ple promogut. El seu estudi durà molt llarg. Dilluns es reuniran de nou.
LA PREMSA ANGLESA I EL PROBLEMA CARBONER
Madrid, 14.—Recentment la Premsa anglesa s'ha ocupat del problema carboner a Espanya, atribuïnt al Directori el propòsit de nacionalitzar les mines i sobre això es fan comentaris i consideracions en apreciar la influència que tal mesura pogués tenir en la importació a Espanya del carbó anglès, ja que la nacionalització hauria d'intensificar la producció. Sobre això s'han fet algunes preguntes al marqués de Estella, el qual ha assegurat que el Directori no s'ha ocupat d'aquest afer ni ha pensat semblant resolució.
SIGNATURA REIAL
Madrid, 14.—Aquesta tarda han facilitat, entre altres, les següents signatures:
Presidència.—Resolguent a favor de l'autoritat judicial la competència entre el governador de Barcelona i el jutge del districte de la Barceloneta de la dita capital.
De Marina.—Autoritzant l'almirall encarregat del despatx per contractar per arrendament els astillers Minguell, de Barcelona, en els quals hi ha instal·lats els tallers de l'Aeronàutica Naval.
EL CONCURS NACIONAL DE LITERATURA
Madrid, 14.—El premi a la novel·la, que era l'assenyalat enguany en el concurs nacional de literatura, ha estat concedit als joves escriptors Albert Pérez de la Osa, Claudi de la Torre i Robert Molina. Les sis mil pessetes del premi han estat distribuïdes en premis de dues mil cada un.
Formaven el Jurat: l'acadèmic de la llengua senyor Casares, president i els senyors Azorín, Pérez de Ayala, Mesa i Díez Canedo.
LA JUNTA DEL COMERÇ ESPANYOL A ULTRAMAR
Madrid, 14.—President el sots-secretari del Treball, s'ha reunit el ple de la Junta Nacional del Comerç Espanyol a Ultramar. El sots-secretari felicità a la Junta per la seva actuació, oferint-se per col·laborar en la tasca empresa i ésser el portaveu prop del Govern de les propostes i acords de la Junta.
S'aprovà el pressupost de despeses per a l'any econòmic de 1924-25. S'acordà declarar la urgència del projecte d'estímul per a l'exportació i gestió del Govern que se resolguí ràpidament.
Es donà coneixement de diverses gestions realitzades en relació a l'estudi preparatori de tractats de comerç i de serveis mutus en els països d'Ultramar, amb una ordenació general de Fires i Exposicions espanyoles i en relació amb l'organització de la participació espanyola a la Fira de Londres de l'Havana que esliguà a càrrec de la Junta, dels quals resultats s'han rebut notícies al·liment satisfactòries.
També es donà compte del resultat de les gestions realitzades en ordre al problema del servei militar dels espanyols emigrants, i de les manifestacions del president del Govern sobre aquest particular.
Finalment es donà compte del projecte de la Junta de realitzar una activa campanya de propaganda als països d'Ultramar sobre la significació del Congrés celebrat el darrer abril i de la vitalitat de la Junta.
ELS FONS PUBLICS
Madrid, 14.—Els fons públics segueixen irregulars, baixant la partida de l'interior des d'ontem en tancar a 71'50. Els Tresors acusen descens.
EL SINDICAT LLIBRE DE BANCA I BORSA
Madrid, 14.—El Sindicat Llibre de Banca i Borsa ha publicat una convocatòria per a una junta general extraordinària dimarts per tractar de la dissolució del Sindicat.

L'ANY ECONOMIC MILITAR
Madrid, 14.—El "Diario Oficial de Guerra" publica un real decret disposant que l'any econòmic comenci el 1 de juliol i que els càrrecs de confiança a l'exèrcit continuïn exercint-se fins a fi de juny, que es procedirà a nova elecció.
També publica una altra disposició autoritzant els caps i oficials de l'exèrcit perquè assisteixin a les carres de cavalls que se celebraran a Sevilla.
INCENDI
Madrid, 14.—Aquesta matinal s'ha declarat un formidable incendi a l'edifici dit "La Huerta del Paraíso", al Pont de Vallescas. L'edifici ha quedat tot destruït. Les pèrdues són incalculables.
EL CAS DE L'EX-TORERO LLUIS MAZANTINI
Madrid, 14.—Al Suprem es veu un recurs plantejat per l'ex-torero senyor Lluís Mazantini. Acollint-se a la llei de l'any 1903 en la seva qualitat de governador fou nomenat inspector general de Policia. Exercia el càrrec a Barcelona, quan un matí llegí a la Gaceta que se li acceptava la dimissió, que estava segur de no haver presentat.
El fiscal del Suprem creu que el cas s'ha de resoldre a la mateixa administració, la qual ha de desfer l'error.
Sostingué la competència i els fets del senyor Mazantini el senyor Mazantini.
VISITES AL CAP DEL GOVERN
Madrid, 14.—El president del Directori, acabada la reunió, ha rebut amb el ministre de Fomento, que anava acompanyat d'un periodista del seu país, i al secretari de la Legació del Japó, i a una comissió d'Albacete que li ha anat a demanar la realització del projecte de ferrocarril de Brega a Requena.
L'AFER DELS ALTS FORNS
Màlaga, 14.—El governador continua les gestions per evitar el tancament dels Alts Fornes, que seria la ruïna de cinc mil famílies. Encara que l'afere presenta grans dificultats, el governador creu que ho resoldrà.
LES OBLIGACIONS DEL TRESOR
Madrid, 14.—El dia 15 d'abril vencen les obligacions del Tresor per valor de 396 milions de pessetes, al 4'50 per cent; i el 4 de maig altres 21 milions dels mateix tipus. Se suposa que es renovaran, augmentant l'interès al 5 per 100.
ELS MINAIRES
Bilbao, 14.—Els minaires no accepten les condicions fetes pels patrons, en contestació de les demandes formulades recentment.
A les reunions que han tingut han acordat mantenir la seva actitud.
EL SENYOR CALVO SOTELLO, A SARAGOSSA
Saragossa, 14.—Demà arribarà a aquesta capital el senyor Calvo Sotelo, per donar una conferència al Cercle Mercantil, organitzada per l'Ateneu de Saragossa.
NOTICIES DIVERSES
Madrid, 14.—Demà tancarà el local el Banc London Westminster, que liquida els negocis el 31 de gener. El tancament obedi a la darrera vaga d'empleats de Banca i Borsa. Queden acomiadats 150 funcionaris.
Oviedo, 14.—S'ha reunit el Comitè Executiu del Sindicat Minaire, estudiant la situació del mercat de carbó i el mercat internacional. S'ha nomenat la comissió perquè determini les normes a seguir, que es veuran en la pròxima reunió. Pel mateix objecte s'ha reunit el Sindicat Minaire d'Astúries.

ATACAMENT A LA VIDA
Pérez de Ayala, 14 de Catalunya, estava una mica desordenat; el rer de l'Arc de Sant Agustí, tant l'avençament de no haver-hi testimonis de perill, intentà fer una bona feina sobre una elegant i capdavant senyoreta que passava prop d'ell, suggerida per la presència de la duquessa del Genís.
Però l'encisada damisella, en sospitar el motiu de les apassionades carícies del galan, demanà auxili a tota veu.
El vigilant del carrer detingué a l'apropiat "Don Joan", però aquest, que és gat vell en aquestes qüestions, aconseguí fer-se escapol amb delatada facilitat. Sonaren tocs d'alarma; acudiren més vigilants i serenos, i es promogué la natural alarma. Aleshores l'atacador es ficà al mercat de la Boqueria; el persegut el sereno del carrer de l'Hospital, que li donà l'alto; a més a més, aquest sereno disparà un tret enlaire. El Genís caigué a terra i aleshores el sereno aconseguí detenir-lo altre cop i en fer esforços per escapar-se l'atacador violentà l'arma, que estava muntada, i ell mateix es disparà un tret.
Resultà ferit a la part anterior dreta del tòrax a l'altura de la quarta costella, essent auxiliat a la Casa de Socors del carrer de Barbàri, i un cop practada la primera cura fou traslladat a l'Hospital de la Santa Creu.
DE MADRID
Per a les Olimpíades de París
Com a preparació per als propers Jocs Olímpics de París, els atletes espanyols que hi han de concórrer han organitzat un programa de proves per tal de poder seleccionar els atletes madrilenys que han de concórrer a la gran prova de selecció que s'ha de celebrar a Saragossa. Els concursos de Madrid es faran els dies 16, 19 i 23 d'aquest mes.
Els rifenys hostilitzen Tizzi-Azza
Comunicat oficial de Guer.—(Rebut a les dues de la matinala).
Zona Oriental.—En efectuar-se avui el relleuament de les companyies de la Legió i de Regulars que cobrien les col·lades de Tizzi-Azza foren hostilitzades les forces del servei de protecció, resultant morts dos legionaris, sis ferits, i lesionats en una mà el capità de la Legió senyor Gabriel Navarrete.
Màlaga.—Les bateries de l'Alfama dispersaren concentracions rifenyes. La posició de Usafar ha quedat incomunicada telefònicament amb Tístitia.
El combat de boxa Ruiz-Denain
Aquesta nit, al Cercle Americà, s'ha celebrat amb gran concurrència el combat de boxa entre el campió del pes ploma, Ruiz, i el francès Denain. En l'últim round ha vençut Ruiz, per punts.
VALENCIA
Assalt a la Caixa d'Estalvis d'Ontinyent
(Rebut a la una de la matinala).
València.—Comuniquen d'Ontinyent que anit passada una desconeguda robaren la Caixa d'Estalvis, emportant-se'n onze mil pessetes.
El conserge i la seva dona no se van adonar de res.
Fa tres mesos fou robada també la Caixa de l'Ajuntament de l'emmentada població, sense que, fins ara, hagin estat agafats els lladres.

PRESERVED-VOS, CUIDEU-VOS
Respirant les emanacions asfíctiques de les
PASTILLES VALDA
Les quals obren directament per inhalació sobre les
VIES RESPIRATORIES
La seva acció directa col·labora energèticament als
Refredats, Mal de Coll, Grippe, Bronquitis, etc. etc.
Tinguen sempre a la mà una CAIXA de
PASTILLES VALDA
VERITABLES
PROCEUREU-VOS-LES SENSE DEMORA,
per sobre tot, REFUSEU-SENSE COMPROMISSOS,
les Pastilles que us ofereixin a la manera
i al preu d'una quantitat centina.
Les talis no són més que imitacions.
NO PODEU ESTAR CERTS DE TROBAR
Les Veritables Pastilles VALDA
si no les compreu a l'única
caixa al món on hi ha el
dipòsit de la marca.

LA QUINZENA

Totes les revistes que ens venen de França ens diuen que el vi ha sofert un augment de un xic considerable, el qual, en termes generals, es pot resumir que ha estat d'uns 4 a 5 francs per hectàrrea.

El Celler Cooperatiu de Sommarès (Gard), ha venut un vi de 8 graus escassos a 72 francs; el de Massillan, un de la mateixa graduació a 70; el de Sant Laurent, també a un preu aproximat. Darrerament, es confirmen aquests preus al mercat de Marsella, on el qual es cotitzen de 8'75 a 9 francs els negres, de 8'50 a 8'75 els rosats, i de 9 a 9'50 els blancs. Tot gran-hoctàrrea.

Aquí es diu que s'ha iniciat la puja, però ni tan decidida ni tan marcada en la proporció de pesat al càrrega (de 121'60 quilos).

Què ho farà direu els francesos... Però, voleu dir que si es treu el compte amb la relació camionada no es trobaria un preu més bonic?

Que no s'exporta? Si els meus comptes en això no eren, també trobo que s'exporta igual, fins un xic més que abans. Tarragona (no tenim altres dades, però per a mostra n'hi ha prou), ha exportat, entre botels i botes xiques, uns 24,000 hectòlitres de vi.

Prent-ne nota, vinyater. En canvi, Itàlia es queixa d'una calma aclaparadora, i perquè veu com de mica en mica va perdent el mercat de l'Europa central.

...

Abans de publicar-se les estadístiques de la producció de blat de 1923 i la comparació amb el darrer quinquenni.

Segons elles, el darrer any ha estat el de màxima producció i ha aconseguit 42.758.000 quintars mètrics, i tendeix a augmentar. En canvi, segons la mateixa estadística, la producció de Catalunya ha estat de 2.910.000 quintars, la qual cosa demostra que ha estat un xic inferior que altres anys, i amb tendència a la baixa.

Ara bé; això que s'observa en terres espanyoles s'observa arreu del món.

Als Estats Units, i principalment les associacions de magatzems de dipòsit, es relé la venda i es van amuntant veritables muntanyes de blat, en vista dels preus actuals, que consideren ruïnoses. El Govern, segons deïem abans en aquesta mateixa "Pàgina Agrícola", pensa prendre una mesura radicalíssima, obligant als agricultors a reduir la superfície sembrada, i destinant aquesta terra a d'altres cultius.

França és queixa del mateix, darrerament, el Comitè del Blat i del Pa ha constatat que el preu del cereal és altí i inferior (en francs or) al que feia en 1914, i un 25 per 100 més barat — diu — que en les altres nacions.

Rússia, la famolosa Rússia, de la qual fa quatre dies somnolent en llegim horrors, diu que té assegurades les existències per a l'hivern (o necessària diners, segons diuen altres), i parla de tornar a l'especulació.

Espanya, representada en aquestes estadístiques pels blatters de Castella, clama al cel també i proposa mesures de govern encaminades a reduir la solta, parlant també de substituir les terres de conreu per altres cultius.

Tot fa suposar que l'excessiva producció determina aquesta crisi, i que s'agrujarà per mitjà que el temps vingui.

Mentrestant, ni el pa ni la farina han descendit en la primera meitat de l'any, que havien de fer-ho en relació a la primera meitat.

Què passa?

Donc diu que tot el problema consisteix en una qüestió de força i de resistència.

Els uns, pretenen, i amb

soberbia raó, que el cultiu del blat, degut als preus dels jornals, dels adobs, i en relació a totes les coses, és ruïnós, lluita desesperadament apellant a la resistència; en canvi, els altres, insisteixen a comprar a l'engros, i d'una manera... podrien dir-ne declarada, i s'entendrien comprant petites partides als que per necessitat han de vendre.

Es el joc de sempre! Com acabarà això? Ja no deïem: Es qüestió de resistència i guanyarà qui més no tingui...

Els remolaters es queixen també, i darrerament, en una assemblea que van celebrar a Saragossa, van acordar demanar al Directori la solució del problema del sucre. Molt no. Hens aquí en què s'hauria de preocupar. Això donaria satisfacció als uns, en benefici dels altres... i no crec que ningú es queixés.

El Govern ha gravat l'exportació de l'oli amb un tant per cent quilos, segons la quantitat que se'n pretengui exportar, en vista que, segons les dades (aproximades) que fins avui es tenen, la producció d'aquest any gairebé s'igualaria al consum que se'n fa. En canvi, en certa forma, l'exportació, concedint l'admissió temporal, llur de drets, de la llana blanca (és a dir, no importa o gravada) per a la fabricació d'envases per a l'oli d'exportació.

Això fa que, amb tot i l'import i aquesta engruna de règim de favor, es pensi en l'exportació, i els preus se sostenen i tendeixen a millorar.

Nota final. — Continua la desavinença dels agricultors en què es refereix al crèdit, al tractat de comerç amb França, en les mesures a prendre per a la persecució del frau i, en gairebé en tot. Ja la pujarem ben dret, ja!

L'aruga de la col

Si no recordem malament, fa un parell d'anys l'eruga o cuc de la col, va fer molt de mal per tot Catalunya. Els horts n'eren plens i era corrent de veure llargues rengleres d'erugues travessant lentament els camins, pujant pels marges, enfilant-se per les parets, en cerca d'un racó per a proposar per fer la còrroli.

No tots els anys, però, la invasió és tan forta: en general hi ha una mena de successió alternada, deguda a l'acció de les causes naturals que afavoreixen o dificulten la multiplicació de l'insecte. Si la cuca no tingués enemics i causes contràries les cols haurien desaparegut de la superfície de la terra fa molts segles i nosaltres no hauríem tingut la fortuna de conèixer-les i de tastar-les.

Com viu l'eruga de la col? Cap a l'abril i si el temps és bo ja al març, apareix la papellona blanca amb un parell de punts negres a les ales superiors. La papallona pon els ous sota de les fulles en número variable, però que pot arribar a més de 200, segons alguns autors.

Les cuquetes, que neixen al cap de pocs dies, són de color verd, amb el cap negre i amb unes línies dorsals i laterals que permeten de reconèixer-les fàcilment. Són insectes de molta gana; mengen avidament i abundantment i acaben per deixar les fulles de la col reduïda als nervis solament. Quan han assolit tot llur desenvolupament les cuquetes es transformen en crisalides a les parets i marges o als recons que poden trobar. La crisalida, al cap d'uns quants dies, dona la papellona, que comença a pondre ous, dels quals sortiran noves cuquetes, que donaran noves crisalides, de les quals sortiran noves papallones. Aquest cicle complet, d'ou a papallona, que s'anomena generació, es repeteix diverses vegades en un any. Segons els llocs l'eruga de la col fa tres o quatre o cinc generacions, ço que significa que es reproduïu de tres a cinc vegades en un any, i per tant, que d'un insecte aparegut al març o a l'abril se'n poden obtenir molts milers al cap d'uns quants mesos. En efecte, l'insecte primitiu pot per exemple ser un ou, dels quals sortiran cinc cuquetes, que donaran cinc papallones. Potent que la mateixa, al cap de dos, sigui femella i que produïu un ou cada una, obtindrem, a la segona generació, un ou de cinquanta, i a la tercera dos milions i així successivament.

Aquest, però, és un càlcul teòric, per tal com en la pràctica no totes les papallones ponen tant ous ni tots arriben a convertir-se en insectes perfectes.

L'eruga de la col pot combatre's amb substàncies arsenicals.

Una bona fórmula és la següent: Arsenat de sosa ... 200 grams Calç ... 1 quilo Aigua ... 100 litres S'han de fer pulveritzacions tot just apareguin les primeres erugues, per evitar que tinguin temps de fer mal.

Cal advertir que els arsenats són un verí potentíssim i que han d'usar-se amb la major cura i atenció per evitar desgràcies.

Perquè les cols tractades no facin mal és necessari fer els tractaments uns quants dies abans de portar-les al consum, almenys deu, i rentar-les amb un xic de cura abans de tirar-les a l'olla.

G. Bofill

Apunts per al conreu de la patata

La patata és susceptible de donar produccions altíssimes, però exigeix abans que tot terreny ben preparat i adobats apropiats i abundants. Les terres que li van millor són les soltes, on el desenvolupament dels tubercles no troba massa resistència a l'acreciment. És necessari també que junts amb els elements de la fertilitat no manqui la humitat.

Les terres treballades profundament a l'estiu precedent a la sembra i adobades aleshores amb fens ben madurs, són les més indicades.

L'adob amb fens, fet al moment de la sembra, no és, al nostre entendre, el millor, per tal com no serveix per donar a la planta els elements nutritius que li són necessaris durant els primers períodes de desenvolupament. A més a més—ha estat demostrat—donen un gust particular als tubercles, que resulten també menys conservables.

La millor adobada és la que es fa amb fens ben madurs a l'estiu, completada més tard amb superfosfat i sulfat amoníac a la sembra.

Per la sembra, repetides experiències han demostrat d'una manera que ens sembla definitiva, la superioritat de les patates senceres, sanes, ben conservades, de grandària mitjana, turgides, amb pell llisa i ulls sans.

La sembra amb patates senceres representa una despesa més elevada, i és per això que és tan corrent el costum de sembrar fragments. El millor en aquest cas és partir les patates grosses tallades en dos o tres trossos, de manera, però, que tots siguin de la mateixa grandària i cadascun porti el mateix nombre d'ulls.

En el petit nombre es pot fer la sembra molt primerenca, però en tal cas és necessari de defensar les plantetes del perill dels freds i les glaçades, tapant-les al principi amb palla o sacs. En el gran conreu s'ha de retardar fins al febrer, març i abril, segons els llocs.

La sembra es fa en rengleres separades per una distància de 50 a 55 centímetres; en la renglera les patates es posen a uns 30 centímetres.

En fer la sembra convé fer l'adobada localitzada; un bon sistema és el de fer sols als fons dels quals es posa l'adob i després la patata, a la distància necessària. En general s'han d'emercar sis quilos de superfosfat i dos de nitrat de sosa per cada cent metres quadrats de superfície.

La patata, però, és una planta molt exigent en potassa, i per això, si no s'ha fet abans una forta adobada amb fens, cal afegir, als adobs indicats, uns tres quilos de clorur potàssic per cada cent metres de superfície.

Una cura indispensable és la de les sulfatades amb sulfat de coure i calç a l'1 per 100, per combatre el mildiu. Cal recordar que el sulfat de coure és solament un remei d'eficàcia preventiva i que els tractaments han de fer-se abans de l'aparició de la malaltia. Posteriorment a l'aparició, no tenen la valor. En general, però, un parell de pulveritzacions abans o després de la florida, quan és major el perill, són suficients.

El desenvolupament del mildiu a les patates pot perjudicar fortament les plantes disminuint moltíssim la producció i donant tubercles dolents. Molt sovint la llavor del mildiu és ja portada al terreny amb les patates que se sembren. Cal, per això, escollir i sembrar patates completament sanes. El tractor, abans de la sembra, les patates amb una solució de sulfat de coure, per destruir les llavors del bolet, no tenen cap eficàcia per tal com la malaltia es desenvolupa igualment pel mitjà de filaments que havent germinat cap a l'interior de la patata no són tocats per la solució anti-cryptogàmica.

A. ELIES

El core de les pomes i peres i la laiaura

Tant el core com la laiaura, ataquen pomes i peres i ocasionen forts perjudicis. El core es més greu en les pomes, la laiaura en les peres. La primera és una malaltia deguda a un insecte anomenat Carpocapsa pomonella, i la segona es produïda per una fong microscòpic que s'anomena Fusarium pirinum el de les peres, i Fusarium dendriticum el de les pomes.

Abans d'indiar els tractaments, és convenient de descriure un xic aquestes malalties.

Les papellones del core apareixen en l'època de floració de la poma i la perera, i posen els ous dins de les flors o en l'ull del fruit que comença tot just a formar-se. Al cap d'uns dies, neix el ouquet que, menjant, obra un petit forat i penetra dins del fruit, on continua nutritiu fins a la polpa, i forma una galeria sinuosa. Al cap d'uns trenta dies surt del fruit i va a sola de l'escorça, per convertir-se en crisalida. Als 10 o 20 dies es transforma en papellona.

Aquesta papellona, repetint el mal d'una manera semblant: posa un ou damunt dels fruits o de les fulles, l'ou dona el ouquet que es fica en la poma, i al cap d'un temps marxa per cercar un amagatall on passar l'hivern. A l'última d'hivern o principis de primavera, es converteix en crisalida, i després en papellona, que recomença la infecció en la forma que s'ha dit.

El dany del core pot ésser molt important; nosaltres, a l'horta de Tortosa, hem vist casos en els quals era casual trobar un fruit que estés sà. L'any passat la invasió fou força general a Catalunya.

La laiaura, com hem dit, és produïda per un bolet. Es desenvolupa principalment en els llocs humids i en les anyades plujoses. Ataca les fulles i els brots que es sequeuen i moren, però els seus danyos són més visibles en els fruits, els quals presenten unes taques fosques que més tard s'esquerden. El fruit esdevé llenyós i no pot menjar-se.

Des de fa un quant temps, aquestes malalties es combaten conjuntament amb molts bons resultats.

La primera cura consisteix en netejar els troncs dels arbres, desinfectant-los amb solucions concentrades, i en tallar i cremar els brots i fulles atacats per la laiaura. Les pomes que cauen per acció del core poden donar-se als porcs. Això, però, s'ha de fer immediatament, per impedir que la larva tingui temps de marxar.

Contra els cores s'usen els arsenats (de sosa o de plom) i contra la laiaura el sulfat de coure. La unió de les dues substàncies permet de fer el tractament conjuntament amb estalvi de feina; demés, la presència de l'arsenat augmenta l'acció del sulfat de coure per combatre la laiaura.

La fórmula que acostuma a usar-se és constituïda per brou bordelès molt lleu, al qual s'afegeix l'arsenat de sosa: Arsenat de sosa ... 200 grams Sulfat de coure ... 1 quilo Calç apagada ... 3 quilos Aigua ... 100 litres

Amb aquest líquid es fan dues o tres pulveritzacions: la primera en plena floració, la segona quan els pètals comencen a caure, i la tercera, no sempre indispensable encara que sempre recomanable, al cap de set o vuit dies.

Per a la perera, encara que floreixi un xic més tard que la poma, es fan els tractaments a la mateixa època.

Amb aquest tractament el core és combatut eficaçment, tant en la primera com en la segona generació, per tal com el seu desenvolupament i l'ull del fruit i el prolegle de la segona posen d'ous.

Al mateix temps, els tractaments arsenicals defensen la planta dels altres insectes devoradors, com per exemple de la cuca filosa (Hypothenemus). La laiaura, però, no és eficaçment combatuda, i de per això és convenient de fer una pulverització amb brou bordelès sol, sense afegir arsenat, uns set dies a la meitat de juny.

Contra el core, els americans del Nord usen un procediment que, segons les notícies que hem llegit, ha donat immillorables resultats. És el tronc i a les rames principals es posen uns cordons de drap o de cou,

ligant-los no gaire fort i de manera que facin molta doble. La larva, en cercar un lloc a propòsit per cristal·litzar, es refugia en aquestes trampes que li ofereixen magnífiques condicions. Cada vuit, deu o quinze dies es treuen aquestes anelles i es tiquen en aigua bullent, per matar els insectes que s'hi han amagat. Naturalment, cal substituir-los per uns altres. Per a les larves de la primera generació, els anells es posen a la meitat o a l'última de juny, i per a les de segona a primera de setembre.

Volent temptar la lluita natural, de la qual tant i tan justament es parla ara, els anells separats dels arbres no s'han d'escalfar, sino que es tiquen en unes capotes de fusta proveïdes de unes finestres tapades amb tela molt fina, amb malla d'un parell de mil·límetres.

Això, si no per a les larves de totes dues generacions, pot fer-se almenys per a les de segona.

Amb aquest sistema les papellones que es desenvoluparan no podran sortir de la capsa i moriran sense haver fet mal; en canvi, els paràsits del core, que són en número important, podran sortir lliurement al través dels forats de la tela molt fina i aniran a atacar i destruir altres cores. Amb aquest procediment el pagès mala menta cores sense matar els insectes auxiliars, que és ço que per dissort té lloc amb els sistemes de lluita artificial als quals hom ha de recórrer en l'actualitat.

A. ESCOLÀ

El Sindicat Agrícola de l'Espluga de Francolí

Aquesta ja vella entitat (fundada a les primeries de l'any 1906), continua la seva gloriosa vida social i econòmica amb el mateix ardor que abans, i, per la seva potencialitat, en una progressió que fa goig de debd.

Compta avui amb uns 660 socis, tots ells adherits a les seves seccions de Crèdit, Adobs i Esbarjo i demés, amb 200 (dels anteriors) la seva Secció de Vinicultura propietària del gran Cellar cooperatiu.

Segons el darrer balanç, tancat en 31 de desembre de 1923, la Secció de Crèdit ha guanyat 3.402'92 pessetes i té en imposicions (Caixa d'economies i impositons a termini) la suma de 334.351'83 pessetes, havent deixat en préstec 159.104'80 pessetes.

La Secció d'Adobs ha adquirit per valor de 18.009'80 pessetes que ha repartit entre els seus socis i avui compta amb un capital de 10.117'10 pessetes.

Fallen les dades importants de la Secció de Vinicultura, perquè en ella els baixos es practiquen després d'haver efectuat totes les vendes de l'any, i a hores d'ara li falta vendre una part de collita. Però d'ella en podem dir, com nota interessant, que aquest any ha amortitzat tot el deute i li ha quedat encara un sobrant d'unes 5.000 pessetes. Es va fundar en 1912 i va començar a actuar amb les cremes d'aquest essencial any.

El Sindicat posseeix una casa on hi té les oficines, la sala cafè, habitatge per al conserge i un espaiós magatzem per a adobs, al qual hi té també instal·lat un petit molí per a grans per al bestiar.

TRACTORS AGRÍCOLS CLETRAC

Tipus iane de gran rendiment. Model 12/22 HP, per a grans conreus. Model 2/10 HP, per a vinyes, arbrats, hortes i arrosars. Aplicables a tota mena de màquines amb força motriu. Aparells agrícoles de tota mena.

DEMANA PROTES I REFERÈNCIES A L'OMOLIL ALON 18, Pça. Catalunya, 18 Telègr. 52 Nupol. 423

L'ORGANIZACIÓ DE VALORS HUMANS EN LES FUNCIONS AGRÍCOLES

L'ensenyament agrícola propiament professional a Alemanya

Recordem, abans de considerar res més, el culte que hi ha hagut a Alemanya per la instrucció dels joves, des del moment de la seva empenya cap a la constitució com a força econòmica i intel·lectual. Però no ha pas dominat aquella cultura general humana que tan predi- quen els que veuen els perills de l'empetitiment de l'esperit amb un contacte prematur de coses excel·lents referents a una professió. Tant a la universitat com a les altres institucions d'ensenyament, fins i tot m'atreviria a dir a l'escola primària, per tot arreu s'ha procurat fer especialització. Si s'ha donat cultura humana general, ha estat dintre del plaide- formació de gent que es prepara per exercir una professió. S'han fundat escoles per a tota classe d'oficis. Totlhom ha seguit cursos, més o menys llargs, d'especialització. I, efectivament, han fet bons professionals; han donat al país un instrument poderós de riquesa. Parla la indústria, parla l'agricultura.

Algú que havia vist treballar a professionals alemanys amb tota perfecció de tècniques dintre de llur pròpia branca, reaccionar amb tota estúpidesa quan se'ls treia del seu, em deia: Ve't aquí els resultats de l'excessiva especialització; aquesta gent són bons obrers; en saben molt de les coses que fan continuament. Però no tenen sentit comú, que val tant com dir que els falta el que caracteritza l'home.

No ens horroritzem pas els que pensem que l'especialització professional ha de portar una situació de plenitud a Catalunya. El sentit comú, el sentit comú que tan bé es manifesta en el si de la gent pagesa, no es perdria pas amb un endogamisme de forces dintre de cada via productiva.

Jo no crec pas que aquella falta de sentit comú que el meu amic trobava als alemanys fos una conseqüència de l'especialització i de la formació professional portada a un terreny massa particularista. M'inclino a pensar més aviat, i amb això no faig més que repetir una afirmació feta per molts psicòlegs i observadors, que les faltes de sentit comú i la dificultat de resoldre ràpidament situacions noves, que notem als alemanys, són degudes a una constitució psicològica molt distinta de la que tenim nosaltres, caracteritzats per una gran vivacitat i lleugeresa de reaccions. Els alemanys reaccionen pesadament en les coses que s'aparten dels seus hàbits, tant si han rebut la influència d'una forta especialització com si s'han mantingut en una línia de quefers de caràcter general.

No temem pas per aquesta costat una preparació humana netament dirigida a cada una de les funcions particulars de la producció, ni creiem que amb això la gent pagesa hauria de perdre alguna de les seves virtuts fonamentals. Pensem, no més, el que seriem nosaltres, si amb la nostra clara intuïció, tinguéssim una formació plenament dirigida a resoldre problemes pràctics, un encarrilament a dintre dels marges de l'especialització que tregues del nostre esperit el caràcter de papellona bellugadissa per acostumar-lo a la disciplina del treball organitzat sota el sistema de diferenciació de funcions.

Aquell tipus de pagès català, viu, així, que quasi bé no sap llegir i escriure; però que en raona amb una lògica que no admet rèplica, que fa tota mena d'observacions atinades sobre tot el que se li pregunta al davant, no el trobareu pas a Alemanya. Si el "Bauer" alemany us diu queletom que vagui la pena, és que ho va llegir o ho va escoltar en una conferència. Si treballa bé els seus camps, és perquè ha anat a aprendre com ho havia de fer. Si adoba bé des seves terres, és perquè obeeix a la recepta que li van donar després d'haver-les fetes analitzar.

Si el pagès català disposés d'una preparació professional semblant a la del Bauer alemany—i no dubto pas que amb poc temps pot arribar a tenir-la millor—, que seria aquestes terres alemanyes que ens fan mirar amb enveja, i que serien les estadístiques de producció agrícola alemanya davant de les

terres i de les estadístiques catalanes?

A Alemanya els Estats han fundat escoles agrícoles; n'han fundades els municipis, les cambres agrícoles, els sindicats i fins els particulars. Hi ha escoles que donen als futurs agricultors un ensenyament que en podríem dir complet: les "Landwirtschaftsschulen", amb explotació rural anexas, o, al menys, amb camp d'experiència i de demostracions, ben proveïdes de laboratoris i de col·leccions. Donen molta importància a les ciències auxiliars de l'Agricultura i ensenyen llengües estrangeres (francès). Unes desenvolupen el pla d'ensenyament amb tres anys; altres n'hi estan fins a sis. Abans de la guerra aquestes escoles donaven als seus alumnes un certificat que els estalviava un any de servei militar.

Hi ha escoles més elementals, les "Ackerbauschulen", amb un ensenyament que sol durar dos anys. Els alumnes mateixos solen treballar l'explotació agrícola, que tenen anexas gairebé totes, dedicant generalment al matí als cursos teòrics i la tarda als treballs del camp. Algunes, quan ve el gros de la feina dels conreus, deixen completament les lliçons teòriques per dedicar-se exclusivament als treballs pràctics.

Aquestes escoles són les que responen millor a les necessitats de formació dels fills dels petits agricultors, encara que també s'hi troben joves de ciutat que se senten cridats per la terra. Es un tipus d'escola agrícola que ha de merèixer la nostra atenció de catalans; perquè el règim de repartició de la propietat tal volta ens doni com a desitjable per a Catalunya una escola semblant. De més, pot ésser la més recomanable econòmicament; amb la part d'exploació i amb el treball dels alumnes, el pressupost de despeses queda molt reduït.

No deixem de considerar les escoles agrícoles "d'hivern", que són les més nombroses a Alemanya. Són per aquells nois de famílies modestes, que sola poden estar fora de casa el mig any en què es paralitzen els treballs del camp a causa del fred. El pla d'ensenyament es desenvolupa generalment en dos semestres; però també se solen onar cursos sobre qüestions relacionades amb els problemes de la comarca.

Ara afegim tota una llista d'escoles per a la preparació de gent especialitzada per a les diverses funcions agrícoles o dependents de l'agricultura i comptem el paper que juga l'escola professional en l'agricultura alemanya: Escoles d'irrigació i drenatge, de cultiu de prats, d'horticultura, de jardineria, de fructicultura, d'arboricultura, de destil·leria, de lletateria i derivats, del treball de la cervesa, de menescria, de ferreria, de ramaderia, d'apicultura, d'empieats d'administració agrícola, i encara d'altres.

Tot això és fa pel voler d'un poble. Les iniciatives quasi sempre han vingut de baix; després ve la protecció dels dalt donant subvencions, facultant a les institucions per donar certificats i diplomes, donant facilitats per emprar-se en els serveis tècnics de l'administració pública als que s'han pres la molestia d'estudiar. Però encara la protecció més grossa de l'escola professional està en el crèdit que agafa amb els seus propagandistes, que són els que van a aplicar en les explotacions agrícoles les ensenyances que ella ha donat.

Josep Maltorà

Charlottenburg-Berlin.

El nítrat de Xile

Adob imprescindible per a practicar el cultiu intensiu. Aquesta forma de cultiu és la producció constant per reemplaçar la crisi econòmica actual. L'agricultor necessitant compra el NITRAT DE XILE i augmenta llurs collites considerablement.

Totes les cases que venen adobs venen NITRAT DE XILE. Per a informació gratuita dirigiu-vos al senyor Joan Gual, Agent General a Madrid, Barcelona, etc.

PER A CONSULTAR

et més indicat són els

GUARD I RIST DE SIDA

Demaneu fórmules als

magatzems de Drogues

o a Sany & Co, Agents

Barcelona.

JOHN SANY JUAN

1 ESPAS :: L'AVL 17

Dipositari: Pere Castells - Sans, 136 - BARCELONA